EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 31.10.2024
COM(2024) 506 final

2024/0285 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Verordening (EU) nr. 1380/2013[1] van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) (de "basisverordening") bevat doelstellingen die onder meer moeten worden toegepast bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden, d.w.z. de vangst- en visserijinspanningsbeperkingen die ervoor moeten zorgen dat de visserijen van de EU ecologisch, economisch en sociaal duurzaam zijn. Het Europees Parlement en de Raad hebben de Verordeningen (EU) 2018/973[2] en (EU) 2019/472[3] tot vaststelling van meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren aangenomen en daarin is voor een aantal bestanden bepaald hoe die doelstellingen bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden moeten worden bereikt ("meerjarenplan voor de Noordzee" en "meerjarenplan voor de westelijke wateren").

De vangstmogelijkheden moeten voor de meeste bestanden jaarlijks en voor bepaalde bestanden om de twee tot vier jaar worden vastgesteld.

Sommige vangstmogelijkheden moeten autonoom door de EU worden vastgesteld, terwijl andere moeten worden vastgesteld na multilateraal of bilateraal overleg met niet-EU-landen.

Dit voorstel heeft tot doel de vangstmogelijkheden vast te stellen voor bepaalde:

– bestanden waarvoor de vangstmogelijkheden autonoom door de EU worden vastgesteld, met inbegrip van diepzeebestanden;

– bestanden: i) die gezamenlijk met het Verenigd Koninkrijk (VK) worden beheerd in de Noordzee en de noordwestelijke wateren, met inbegrip van de diepzeebestanden in die gebieden; ii) die gezamenlijk met Noorwegen en het VK worden beheerd in de Noordzee; iii) die gezamenlijk met Noorwegen worden beheerd in het Skagerrak-Kattegat, of iv) waarvoor in de Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) overleg met de kuststaten wordt gepleegd;

– bestanden die worden beheerd door regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's); en

– bestanden in wateren van niet-EU-landen.

---

[1] Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

[2] Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

[3] Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1, ELI http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

In dit voorstel staat bij een aantal vangstmogelijkheden “p.m.” (pro memorie) omdat:

– het wetenschappelijk advies voor sommige autonome bestanden van de EU nog niet beschikbaar was toen het voorstel werd aangenomen, of

– bepaalde vangstbeperkingen en andere maatregelen van de betrokken ROVB’s nog niet zijn vastgesteld omdat de jaarvergadering nog niet heeft plaatsgevonden; of

– er in afwachting van de afsluiting van het multilaterale of bilaterale overleg met bepaalde niet-EU-landen nog geen cijfers beschikbaar zijn voor: i) gezamenlijk met niet-EU-landen beheerde bestanden, ii) met niet-EU-landen uitgewisselde vangstmogelijkheden, en iii) bestanden in wateren van niet-EU-landen.

Aanpak voor de vaststelling van de vangstmogelijkheden

De vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de basisverordening, waarin wordt verwezen naar de GVB-doelstellingen en de meerjarenplannen voor de Noordzee en voor de westelijke wateren.

De Commissie publiceert jaarlijks een mededeling waarin zij op basis van wetenschappelijk advies een overzicht van de toestand van de bestanden geeft en toelicht hoe zij te werk gaat bij het voorstellen van de vangstmogelijkheden. De meest recente jaarlijkse mededeling is *Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2025* (COM(2024) 235).

De Commissie stelt vangstmogelijkheden voor die op wetenschappelijk advies gebaseerd zijn en stroken met de in de jaarlijkse mededeling uiteengezette aanpak.

Tussen 31 mei en 30 juni 2024 heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) op verzoek van de Commissie zijn jaarlijks of meerjarig wetenschappelijk advies over een aantal door dit voorstel bestreken autonome bestanden van de EU uitgebracht[4].

Gegevens zijn essentieel voor de wetenschappelijke adviezen van de ICES:

– i) voor bestanden waarvoor uitgebreide gegevensreeksen beschikbaar zijn aan de hand waarvan een volledige analytische, leeftijds-/lengte-gestructureerde beoordeling kan worden gemaakt, maakt de ICES ramingen van de omvang van de bestanden en prognoses over de wijze waarop de verschillende exploitatiescenario’s de omvang van de bestanden zullen beïnvloeden (“vangstscenariotabellen”). Op basis daarvan maakt de ICES ramingen van de aanpassingen die moeten worden aangebracht aan de vangstmogelijkheden om het bestand op een niveau te brengen dat de maximale duurzame opbrengst (MDO) kan opleveren;

– ii) voor bestanden waarvoor minder gegevens beschikbaar zijn, verstrekt de ICES geen vangstscenario’s, maar identificeert hij langeretermijntrends op het gebied van rekrutering, biomassa en visserijsterfte. Op basis daarvan raamt de ICES de vangstmogelijkheden volgens de MDO op basis van waarden die de MDO benaderen, en

– iii) voor andere bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, baseert de ICES zich bij zijn advies over het niveau van de vangstmogelijkheden op de

[4] https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx.

voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer en past hij een bepaalde methode toe[5]. Voor bestanden waarvoor meer gegevens beschikbaar zijn, identificeert de ICES langeretermijntrends op het gebied van rekrutering, biomassa en visserijsterfte om de toestand van de bestanden te beoordelen, maar maakt hij geen raming van waarden die de MDO benaderen. Voor de bestanden waarvoor het minst gegevens beschikbaar zijn, identificeert de ICES trends bij vangsten en aanlandingen om de toestand van de bestanden te beoordelen.

De ICES-beoordelingen voor de in de punten i) en ii) vermelde bestanden worden "analytische beoordeling" genoemd en het advies wordt "MDO-advies" genoemd. Beoordelingen van de in punt iii) bedoelde bestanden worden "voorzorgsbeoordeling" genoemd en het advies wordt "voorzorgsadvies" genoemd.

Voor de in punt i) vermelde bestanden brengt de ICES jaarlijks advies uit. Voor de in de punten ii) en iii) vermelde bestanden verricht de ICES geen jaarlijkse bestandsbeoordeling en brengt hij evenmin jaarlijks advies uit. In plaats daarvan beoordeelt de ICES voor de in de punten ii) en iii) vermelde bestanden de langeretermijntrends. De ICES is dan ook van mening dat de beoordeelde toestand van die bestanden niet ingrijpend zal worden gewijzigd gedurende de adviesperiode. Voor die bestanden is het door de ICES gepubliceerde advies het beste beschikbare wetenschappelijke advies voor de gehele adviesperiode. Voor de autonome EU-bestanden waarvoor de ICES een advies publiceert dat verscheidene jaren geldig blijft, stelt de Commissie voor jaarlijkse totale toegestane vangsten (TAC's) vast te stellen voor de gehele adviesperiode, d.w.z. een periode van twee jaar ("meerjarige TAC's").

De vangstmogelijkheden waarover de EU beschikt, worden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig artikel 16, lid 1, van de basisverordening betreffende het beginsel van relatieve stabiliteit.

Later voor te stellen vangstmogelijkheden

De vangstmogelijkheden voor de autonome bestanden van de EU waarvoor nog geen wetenschappelijk advies beschikbaar is, worden in dit voorstel aangemerkt als "p.m." en zullen zodra dat wetenschappelijk advies beschikbaar is, worden voorgesteld overeenkomstig de in de jaarlijkse mededeling uiteengezette aanpak. Zodra het wetenschappelijk advies beschikbaar is, wordt dit voorstel dienovereenkomstig geactualiseerd door middel van non-papers van de diensten van de Commissie.

Ook zullen vangstmogelijkheden voor bepaalde andere bestanden worden voorgesteld in het licht van de resultaten van het aan de gang zijnde overleg met niet-EU-landen en van de jaarvergaderingen van de ROVB's die nog niet hebben plaatsgevonden. Met betrekking tot dat overleg en die jaarvergaderingen van de ROVB's doet de Commissie een voorstel voor de namens de EU in te nemen EU-standpunten en stelt de Raad deze standpunten vast, dit alles overeenkomstig de in de jaarlijkse mededeling uiteengezette aanpak. Voor het bilaterale overleg met het Verenigd Koninkrijk over gedeelde bestanden en voor de jaarvergaderingen van de ROVB's stelt de Commissie specificaties van de meerjarenstandpunten voor, die door de Raad worden vastgesteld[6].

---

5 Zie met name het document *ICES approach to advice on fishing opportunities*: https://doi.org/10.17895/ices.advice.22240624.v2.

6 Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen

over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj).
Besluit (EU) 2023/2900 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijcommissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/865 (PB L, 2023/2900 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2900/oj).
Besluit (EU) 2023/2807 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/868 (PB L, 2023/2807 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2807/oj).
Besluit (EU) 2023/2812 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/867 (PB L, 2023/2812 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2812/oj).
Besluit (EU) 2023/2901 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/860 (PB L, 2023/2901 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2901/oj).
Besluit (EU) 2023/2826 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/859 (PB L, 2023/2826 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).
Besluit (EU) 2024/366 van de Raad van 16 januari 2024 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn en de vergadering van de partijen bij de Overeenkomst inzake het internationale programma voor het behoud van dolfijnen, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/812 (PB L, 2024/366 van 19.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/366/oj).
Besluit (EU) 2023/2823 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/861 (PB L, 2023/2823 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2823/oj).
Besluit (EU) 2023/2810 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de visserij in het westelijke en het centrale deel van de Stille Oceaan (WCPFC), en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/862 (PB L, 2023/2810 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2810/oj).
Besluit (EU) 2023/2828 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/866 (PB L, 2023/2828 van 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2828/oj).
Besluit (EU) 2023/2888 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in het kader van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/858 (PB L, 2023/2888 van 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2888/oj).
Besluit (EU) 2023/2801 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/863 (PB L, 2023/2801 van 19.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2801/oj).
Besluit (EU) 2024/395 van de Raad van 16 januari 2024 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Uitgebreide Commissie van het Verdrag voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/824 (PB L, 2024/395 van 24.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/395/oj).
Besluit (EU) 2023/2826 van de Raad van 11 december 2023 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/859 (PB L, 2023/2826 van 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).

Zolang het overleg aan de gang is, de jaarvergaderingen van bepaalde ROVB's nog niet hebben plaatsgevonden of er nog geen wetenschappelijk advies beschikbaar is, wordt de tekst van de desbetreffende overwegingen en bepalingen van Verordening (EU) 2024/257 van de Raad[7] tussen vierkante haken in dit voorstel opgenomen en wordt bij de vangstmogelijkheden "p.m." vermeld.

Zodra het overleg met de niet-EU-landen is afgesloten, de jaarvergadering van de betrokken ROVB heeft plaatsgevonden of het wetenschappelijke advies beschikbaar komt, zal dit voorstel worden geactualiseerd door middel van non-papers van de diensten van de Commissie.

Aanlandingsverplichting

Krachtens artikel 15 van de basisverordening vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, wat betekent dat alle vangsten aan boord van de vissersvaartuigen moeten worden gebracht en gehouden, moeten worden geregistreerd en aangeland en in voorkomend geval in mindering moeten worden gebracht op de quota. De basisverordening voorziet echter in bepaalde vrijstellingen van de aanlandingsverplichting. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten heeft de Commissie gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen. Daarin wordt teruggooi toegestaan op basis van de-minimisvrijstellingen of vrijstellingen op grond van hoge overlevingskansen.

Overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de basisverordening worden de vangstmogelijkheden sinds de invoering van de aanlandingsverplichting niet meer vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid, aangezien teruggooi in beginsel niet meer is toegestaan.

Rekening houdend met de aanlandingsverplichting stelt de Commissie TAC's voor op basis van het vangstadvies van de ICES. Bij de voorgestelde EU-quota wordt rekening gehouden met de teruggooi op basis van vastgestelde vrijstellingen; deze hoeveelheden worden niet aangeland en evenmin op de quota afgeboekt en worden daarom in mindering gebracht op de EU-quota. In afwachting van de berekening van deze hoeveelheden wordt bij de EU-quota "p.m." vermeld in dit voorstel. Daarnaast stelt de Commissie voor bestanden waarvoor de ICES alleen aanlandingsadviezen verstrekt, TAC's voor op basis van dat advies.

Jaarflexibiliteit

Ook moet rekening worden gehouden met de samenhang tussen de basisverordening en Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad[8]. De artikelen 3 en 4 van de laatstgenoemde

---

Besluit (EU) 2022/392 van de Raad van 3 maart 2022 betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de Commissie voor de visserij in het noordelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 79 van 9.3.2022, blz. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/392/oj).

7 Verordening (EU) 2024/257 van de Raad van 10 januari 2024 tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 (PB L, 2024/257, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

8 Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

verordening voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor zowel bestanden met een analytische beoordeling als bestanden met een voorzorgsbeoordeling. Krachtens artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden, met name op basis van de biologische toestand van de bestanden. De Commissie stelt voor om jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 uit te sluiten voor bestanden met een analytische beoordeling en een biomassa die lager ligt dan B_{lim}[9], en voor bestanden met een voorzorgsbeoordeling waarvoor de ICES nulvangsten of een opschorting van de gerichte visserij aanbeveelt.

Artikel 15, lid 9, van de basisverordening voorziet nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor quota. Om echter buitensporige flexibiliteit die de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou ondermijnen, te voorkomen, mogen de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van de basisverordening niet cumulatief van toepassing zijn.

Jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van artikel 15, lid 9, van de basisverordening mag ook niet worden toegepast indien daardoor de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd, met name voor: i) bestanden met een analytische beoordeling en een biomassa onder B_{lim} waarvoor alleen bijvangsten of wetenschappelijke visserij worden toegestaan, en ii) voor bestanden met een voorzorgsbeoordeling waarvoor alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij worden toegestaan. Bovendien moet jaarflexibiliteit worden uitgesloten voor bestanden waarvoor de EU en het betrokken niet-EU-land of de betrokken niet-EU-landen niet tot overeenstemming over de toepassing van de jaarflexibiliteit zijn gekomen of de toepassing van die flexibiliteit hebben uitgesloten op basis van de biologische toestand van de bestanden.

Recreatievisserij

Recreatievisserij kan een grote impact op bestanden hebben wanneer die visserij een aanzienlijk deel uitmaakt van de totale vangsten van de betrokken bestanden. Voor die bestanden is het derhalve passend om alle activiteiten die een impact op de bestandstoestand kunnen hebben, in aanmerking te nemen, ongeacht of het om commerciële of recreatieve activiteiten gaat. Om de GVB-doelstellingen te verwezenlijken stelt de Commissie, indien van toepassing op grond van artikel 10, lid 4, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 11 van het meerjarenplan voor de westelijke wateren, ook maatregelen voor voor de recreatievisserij, inclusief vanaf de kust.

Voorgestelde vangstmogelijkheden en toelichting

Autonome bestanden van de EU

TAC	TAC-code	Voor 2025 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2024	Toelichting

[9] "B_{lim}" is het referentiepunt voor de paaibiomassa van een bestand. Belandt de biomassa onder dit punt, dan kan er sprake zijn van een verminderde voortplantingscapaciteit.

TAC	TAC-code	Voor 2025 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2024	Toelichting
Zeeduivel (*Lophiidae*) zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8c, 9 en 10; EU-wateren van Cecaf 34.1.1	ANF/8C3411	5 432	+17 %	De ICES geeft een MDO-advies[10] voor twee verschillende soorten zeeduivel in dit gebied, nl. zwarte zeeduivel (*Lophius budegassa*) en witte zeeduivel (*Lophius piscatorius*). De Commissie stelt voor de TAC voor beide soorten vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO}-puntwaarde[11].
Heek (*Merluccius merluccius*) zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8c, 9 en 10; EU-wateren van Cecaf 34.1.1	HKE/8C3411	17 445	verlenging	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[12]. De Commissie stelt voor de TAC voor 2024 te verlengen en deze vast te stellen in lijn met het MDO-advies en tussen de F_{MDO}-puntwaarde en de hoogste waarde binnen de F_{MDO}-bandbreedte ("MDO F_{upper}"). Dit is in overeenstemming met artikel 4, lid 5, punt a), van het meerjarenplan voor de westelijke wateren en hierbij wordt rekening gehouden met het feit dat heek de meest beperkende soort in gemengde visserijen is[13]. Om het bestand, waarvoor sinds 2022 TAC's in lijn met MDO F_{upper} zijn vastgesteld, bovendien op lange termijn te beschermen, stelt de Commissie voor om de TAC voor 2025 onder MDO F_{upper} vast te stellen.
Scharretong (*Lepidorhombus* spp.) zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Iberische wateren 8c, 9 en 10; EU-wateren van Cecaf 34.1.1	LEZ/8C3411	4 448	+23 %	De ICES geeft een MDO-advies[14] voor twee verschillende soorten scharretong in dit gebied, nl. *Lepidorhombus whiffiagonis* en *Lepidorhombus Boscii*. De Commissie stelt voor de TAC voor beide soorten vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO}-puntwaarde.

10 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019351.v1.
https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019162.v1.

11 "F_{MDO}-puntwaarde" is de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert.

12 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019306.v1.

13 https://doi.org/10.17895/ices.advice.24212058.v1.

14 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019345.v1.
https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019318.v1.

TAC	TAC-code	Voor 2025 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2024	Toelichting
Langoustine (*Nephrops norvegicus*) zuidelijk deel van de Golf van Biskaje en de Cantabrische Zee 8c, functionele eenheid 31	NEP/8CU 31	29	+134 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[15]. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies.
Schol (*Pleuronectes platessa*) in het Kattegat	PLE/03AS.	2 349	verlenging	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[16]. Deze TAC vormt een gedeelte (26 %) van het ICES-advies voor schol in het Kattegat, de Belten en de Sont. Dat cijfer is gebaseerd op de in het ICES-advies vermelde verdeling van de vangsten in 2024. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en onder de laagste waarde binnen de F_{MDO}-bandbreedte ("MDO F_{lower}'"). Zij stelt voor om de TAC onder MDO F_{lower} vast te stellen aangezien schol en kabeljauw bijvangsten zijn in de visserijen op langoustine en er een nulvangstadvies is voor kabeljauw.
Tong (*Solea solea*) Golf van Biskaje 8a en 8b	SOL/8AB.	2 510	+0,8 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[17]. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO}-puntwaarde, zoals evenredig verlaagd om rekening te houden met de afname van de biomassa (de biomassa zal naar verwachting ongeveer 93 % van MDO $B_{trigger}$[18] bedragen, en bijgevolg wordt de aanbevolen totale vangst verminderd met 5 %).

15 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019396.v1.
16 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019435.v1.
17 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019684.v1.
18 "MDO $B_{trigger}$" is het niveau van biomassa waaronder beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven het niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren.

TAC	TAC-code	Voor 2025 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2024	Toelichting
Tong (*Solea solea*) Skagerrak-Kattegat en het westelijk deel van de Oostzee 3a; EU-wateren van de deelsectoren 22-24	SOL/3ABC24	200	-39 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[19]. De ICES voorspelt dat, bij vangsten van meer dan 15 ton in 2025, de waarschijnlijkheid dat het bestand onder B_{lim} belandt in 2026, meer dan 5 % bedraagt. Op grond van artikel 4, lid 6, en artikel 7, lid 1, van het meerjarenplan voor de Noordzee stelt de Commissie daarom voor de gerichte visserij op tong op te schorten. Indien de TAC voor tong echter wordt vastgesteld op een niveau dat ervoor zorgt dat de waarschijnlijkheid dat het bestand onder B_{lim} belandt minder dan 5 % bedraagt, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van dat bestand in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van "choke species" (knelsoorten of verstikkingssoorten)[20] in de visserijen op langoustine. Bijgevolg stelt de Commissie voor om voor de visserijen op langoustine een bijvangst-TAC voor tong vast te stellen op een niveau van 200 ton. Dat niveau stemt ongeveer overeen met het vangstniveau voor tong in 2023 en volgens de ICES zal de biomassa van het bestand hierdoor naar verwachting stabiel blijven.
Horsmakreel (*Trachurus* spp.) Iberische wateren 9	JAX/09.	173 873	+5 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[21]. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies.

19 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019666.v1.

20 Een "verstikkingssoort" is een soort waarvoor geen quotum beschikbaar is en die ervoor kan zorgen dat een of meer vissersvaartuigen de visserij moeten stopzetten, ook al beschikken zij nog over quota voor andere soorten.

21 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019312.v1.

TAC	TAC-code	Voor 2025 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2024	Toelichting
Zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) Golf van Biskaje 8a en 8b	Niet van toepassing	Niet van toepassing	Niet van toepassing	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[22]. De ICES voorspelt dat de biomassa van het bestand in 2024 verder zal dalen en onder MDO $B_{trigger}$ zal blijven, maar wel boven B_{lim}. De Commissie stelt voor dat Frankrijk en Spanje, wanneer zij gezamenlijk hun quota voor de commerciële visserij bepalen, ervoor moeten zorgen dat de som van commerciële aanlandingen, commerciële teruggooi, recreatieve aanlandingen en recreatieve teruggooi niet meer bedraagt dan de F_{MDO}-puntwaarde voor de totale opgeviste hoeveelheden, zoals evenredig verlaagd om rekening te houden met de afname van de biomassa (de biomassa zal naar verwachting ongeveer 92 % van MDO $B_{trigger}$ bedragen, en bijgevolg wordt de aanbevolen totale vangst verminderd met 7 %). Daarnaast stelt de Commissie voor om de meeneemlimiet van één vis per visser per dag voor de recreatievisserij te handhaven. Om de correcte toepassing te kunnen monitoren van de doelstellingen en voorschriften die in de basisverordening en in het meerjarenplan voor de westelijke wateren zijn opgenomen, stelt de Commissie bovendien voor de lidstaten te verplichten haar informatie over deze quota te bezorgen.

Autonome diepzeebestanden van de Unie

TAC	TAC-code	Voor 2025 en 2026 voorgesteld EU-quotum (ton)	Voorgestelde wijziging van het EU-quotum ten opzichte van 2024	Toelichting

[22] https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019186.v1.

TAC	TAC-code	Voor 2025 en 2026 voorgesteld EU-quotum (ton)	Voorgestelde wijziging van het EU-quotum ten opzichte van 2024	Toelichting
Rondneusgrenadier (*Coryphaenoides rupestris*) Skagerrak-Kattegat EU-wateren van 3	RNG/03-	0,9	–5 %	De ICES geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies en adviseert nulvangsten in 2025 en 2026. Krachtens artikel 5, lid 3, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 16, lid 4, van de basisverordening, in samenhang met artikel 2, leden 1 en 5, punten c) en f), van die verordening, stelt de Commissie voor om een TAC voor onvermijdelijke bijvangsten van rondneusgrenadier in de visserijen op Noordse garnaal (*Pandalus borealis*) vast te stellen op een niveau van 0,9 ton. Dat niveau stemt ongeveer overeen met het aanlandingsniveau in 2023.

In tabel F van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden

Voorts stelt de Commissie vangstmogelijkheden voor voor bepaalde bestanden die zijn vermeld in tabel F van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds[23] (de "handels- en samenwerkingsovereenkomst"). In die bijlage zijn bestanden opgenomen die slechts in de wateren van één partij aanwezig zijn.

[23] Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

TAC	TAC-code	Voor 2025 voorgestelde TAC (ton)	Voorgestelde wijziging van de TAC ten opzichte van 2024	Toelichting
Zeebrasem (*Pagellus bogaraveo*) wateren van de Azoren 10	SBR/10-	399	–35 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies[24]. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies.

Aal

De ICES verstrekt advies voor het hele natuurlijke verspreidingsgebied van Europese aal (*Anguilla anguilla*), dat het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee omvat. Gezien de kritieke toestand van Europese aal heeft de ICES:

– i) de afgelopen twee decennia consequent geadviseerd de antropogene sterfte van Europese aal in zijn hele natuurlijke verspreidingsgebied zo dicht mogelijk bij nul te houden;

– ii) in november 2023 geadviseerd[25] om voor 2024, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, nulvangsten op te leggen voor aal in alle habitats. Dat advies geldt voor zowel recreatieve als commerciële vangsten en heeft ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en aquacultuur;

– iii) op 30 mei 2022 geadviseerd[26] dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten, over het geheel genomen geen vooruitgang was geboekt bij de doelstelling dat in de hele EU 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, conform artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad[27]. Bovendien adviseerde de ICES dat de instandhoudingsinspanningen gericht moeten zijn op maatregelen die per definitie een grote kans maken om de sterfte terug te dringen en het ontsnappingspercentage te verhogen.

Het ICES-advies voor 2025 wordt op 1 november 2024 gepubliceerd.

In de jaarlijkse verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden werd voor de aalvisserij een sluitingsperiode van drie opeenvolgende maanden vastgesteld voor de mariene en brakke wateren van de EU van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (voor

24 https://doi.org/10.17895/ices.advice.21828435.v1.
25 https://doi.org/10.17895/ices.advice.21907860.v1.
26 https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958.
27 Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

de periode 2018-2022). Bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad[28] werd de sluitingsperiode verlengd tot zes maanden voor alle aalvisserijactiviteiten in de mariene en brakke wateren van de EU van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Daarnaast werd bij Verordening (EU) 2023/194 een verbod ingesteld op elke recreatievisserij op aal in die wateren. Krachtens Verordening (EU) 2024/257 van de Raad[29] blijven deze maatregelen gehandhaafd en moeten, met het oog op een doeltreffende bescherming van schieraal die van de Oostzee naar de Noordzee migreert, de kustlidstaten van ICES-deelgebied 3, zijnde Denemarken, Duitsland, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Finland en Zweden, overeenstemming bereiken over doeltreffende sluitingsperioden voor schieraal. Ook werden in Verordening (EU) 2024/257 de voorwaarden verduidelijkt voor het toepassen van de afwijking betreffende de voortzetting van een beperkte visserij op aal tijdens de migratieperiode.

Gezien de aanhoudende kritieke toestand van Europese aal stelt de Commissie voor 2025 voor om de in Verordening (EU) 2024/257 vastgestelde maatregelen voor aal te handhaven. Dit voorstel zal worden bijgewerkt nadat de ICES zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee voor 2025 zal hebben uitgebracht.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De voorgestelde maatregelen stroken met de doelstellingen en voorschriften die in de basisverordening en in de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren zijn opgenomen.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de EU**

De voorgestelde maatregelen stroken met andere EU-beleidsmaatregelen, met name Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad[30] (“kaderrichtlijn mariene strategie”) en zijn erop gericht bij te dragen aan het bereiken van een goede milieutoestand, met name wat betreft beschrijvend element 3, waarin is bepaald dat alle commercieel geëxploiteerde soorten vis en schaal- en schelpdieren binnen veilige biologische grenzen moeten blijven.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

---

28 Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden (PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

29 Verordening (EU) 2024/257 van de Raad van 10 januari 2024 tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 (PB L, 2024/257, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

30 Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de EU als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

In het voorstel worden de vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig de doelstellingen en voorschriften die in de basisverordening en in de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren zijn opgenomen, en op basis van de resultaten van bepaalde jaarvergaderingen van ROVB's die reeds hebben plaatsgevonden. Derhalve moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op basis van het beste beschikbare wetenschappelijke advies, waar mogelijk rekening houdend met biologische en sociaal-economische overwegingen betreffende gemengde visserijen.

Krachtens artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van de basisverordening beslissen de lidstaten zelf hoe de hun ter beschikking staande vangstmogelijkheden volgens bepaalde in die artikelen vermelde criteria kunnen worden toegewezen aan vissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten beschikken dan ook over de nodige speelruimte om met het oog op de benutting van de voor hen beschikbare vangstmogelijkheden de toegewezen quota te verdelen volgens het sociale/economische model van hun keuze.

- **Keuze van instrument**

Een verordening wordt het meest passende instrument geacht omdat daarin voorschriften kunnen worden opgenomen die rechtstreeks van toepassing zijn voor de lidstaten en de betrokken exploitanten. Zo kan ervoor worden gezorgd dat de voorschriften tijdig en op geharmoniseerde wijze worden uitgevoerd, hetgeen tot grotere rechtszekerheid leidt.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Niet van toepassing.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

a) Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

De Commissie heeft, met name via de adviesraden, belanghebbenden geraadpleegd op basis van haar jaarlijkse mededeling *Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2025*.

b) Samenvatting van de reacties en de manier waarop daarmee rekening is gehouden

In hun reactie op de bovengenoemde jaarlijkse mededeling hebben de belanghebbenden hun mening gegeven over de door de Commissie verrichte evaluatie van de toestand van de bestanden en over de vraag welke beheersmatige reactie passend is. De Commissie heeft met die reacties rekening gehouden bij de uitwerking van dit voorstel.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De deskundigengroepen en besluitvormingsorganen van de ICES hebben een kader opgezet voor het wetenschappelijk advies van de ICES. Op vraag van de Commissie wordt dat ICES-

advies uitgebracht op basis van dat kader en in overeenstemming met de doelstellingen en voorschriften van de basisverordening en van de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren.

Een van de doelstellingen van het GVB is bestanden te herstellen tot een niveau waarmee de MDO kan worden gehaald, en ze op dat niveau te houden. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in artikel 2, lid 2, van de basisverordening, waarin is bepaald dat dit exploitatieniveau "[...] voor alle bestanden uiterlijk in 2020 [moet worden] verwezenlijkt".

De vangstmogelijkheden voor doelbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren[31] waarvoor een MDO-advies bestaat, moeten worden vastgesteld op basis van de betrokken meerjarenplannen, waarin een bandbreedte van visserijsterftewaarden die de MDO opleveren ("F_{MDO}-bandbreedte") is vastgelegd en die dus onder bepaalde voorwaarden een zekere flexibiliteit bieden. De Commissie heeft de ICES verzocht wetenschappelijk advies te verstrekken dat kan worden gebruikt voor het implementeren van de flexibiliteit, onder meer om te beoordelen of aan de voorwaarden voor het gebruik van die flexibiliteit is voldaan. Voor de vaststelling van de TAC's mag de hogere F_{MDO}-bandbreedte worden gebruikt op voorwaarde dat de biomassa van het betrokken bestand boven MDO $B_{trigger}$ ligt, en alleen indien dat blijkens wetenschappelijk advies of bewijsmateriaal noodzakelijk is om:

– de doelstellingen van het betrokken meerjarenplan te bereiken in het geval van gemengde visserijen, of

– te voorkomen dat een bestand ernstig wordt geschaad door de dynamiek binnen of tussen soorten, of

– grote jaarlijkse schommelingen te beperken.

Belandt de biomassa van een bestand onder MDO $B_{trigger}$, dan moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een met de visserijsterfte overeenkomend niveau dat evenredig met de afname van de biomassa wordt verlaagd.

Voor dit voorstel wordt dan ook van MDO-adviezen gebruikgemaakt voor zover die voorhanden zijn. Overeenkomstig de GVB-doelstellingen stemmen TAC's die op basis van MDO-advies worden voorgesteld, overeen met het niveau dat volgens dat advies borg zou staan voor het halen van de MDO. Deze aanpak is in overeenstemming met de beginselen van de jaarlijkse mededeling *Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2025*.

Op grond van artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 4, lid 7, van het meerjarenplan voor de westelijke wateren moeten de vangstmogelijkheden voor de doelbestanden zo worden vastgesteld dat de waarschijnlijkheid dat de biomassa onder B_{lim} terechtkomt, minder dan 5 % bedraagt. Wanneer een MDO-advies beschikbaar is, kan de ICES op korte termijn in zijn advies op dergelijke waarschijnlijkheden wijzen. Om ervoor te zorgen dat die waarschijnlijkheid wordt gehaald, kan het nodig zijn de visserijsterfte van het doelbestand dienovereenkomstig te verminderen of de gerichte visserij op te schorten.

Voor doelbestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, bevat het wetenschappelijk advies van de ICES kwantitatieve richtsnoeren voor de vangsten en daarvan is gebruikgemaakt voor de bepaling van het niveau van de voorgestelde TAC's.

[31] In artikel 1, lid 1, van het meerjarenplan voor de Noordzee en het meerjarenplan voor de westelijke wateren genoemde bestanden.

De vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren moeten ook op basis van de betrokken meerjarenplannen worden vastgesteld. De TAC's voor bijvangstbestanden worden op basis van het MDO-advies voorgesteld, indien dat beschikbaar is. Bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden moet ook rekening worden gehouden met overwegingen betreffende gemengde visserijen uit hoofde van artikel 5, lid 3, van de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren en artikel 16, lid 4, van de basisverordening, in samenhang met artikel 2, lid 1 en lid 5, punten c) en f), van die verordening.

Voor bijvangstbestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, worden de TAC's voorgesteld op basis van de kwantitatieve richtsnoeren voor vangsten in het wetenschappelijk advies van de ICES.

- **Effectbeoordeling**

De werkingssfeer van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden is omschreven in artikel 43, lid 3, VWEU.

Dit voorstel vermijdt een kortetermijnaanpak en is gericht op duurzaamheid op de lange termijn. Er is rekening gehouden met initiatieven van belanghebbenden en adviesraden indien deze door de ICES positief werden beoordeeld. Het GVB-hervormingsvoorstel van de Commissie was gebaseerd op een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) waarin werd geoordeeld dat de verwezenlijking van de MDO-doelstelling een noodzakelijke voorwaarde was om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen en dat die drie doelstellingen niet los van elkaar kunnen worden verwezenlijkt.

Wat de vangstmogelijkheden voor bestanden van ROVB's en voor gezamenlijk met niet-EU-landen beheerde bestanden betreft, worden met dit voorstel hoofdzakelijk internationaal overeengekomen maatregelen geïmplementeerd. Bij het voorbereiden en voeren van de internationale onderhandelingen waarin vangstmogelijkheden van de EU worden overeengekomen met niet-EU-landen, worden alle aspecten die van belang zijn voor de beoordeling van de mogelijke gevolgen van de vangstmogelijkheden in aanmerking genomen.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Niet van toepassing.

- **Grondrechten**

Het voorstel strookt met de grondrechten, en met name die welke in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De monitoring en de naleving van de voorschriften worden gewaarborgd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad[32].

[32] Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

2024/0285 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is aan de Raad om maatregelen aan te nemen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, bepaalde functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad ("basisverordening")[33] moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). In overeenstemming met artikel 16, lid 1, van de basisverordening moeten de vangstmogelijkheden zodanig aan de lidstaten worden toegewezen dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij gewaarborgd is.

(2) De totale toegestane vangsten (TAC's) moeten derhalve overeenkomstig artikel 3 van de basisverordening worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot billijke behandeling van de visserijsectoren en rekening houdend met de standpunten die kenbaar zijn gemaakt tijdens de raadpleging van de belanghebbenden.

(3) Uit hoofde van artikel 15 van de basisverordening vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, hoewel er bepaalde vrijstellingen van toepassing kunnen zijn. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten en krachtens artikel 15 van de basisverordening heeft de Commissie gedelegeerde handelingen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de implementering van de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen.

---

[33] Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

(4) Bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen, moet er rekening mee worden gehouden dat teruggooi in principe niet meer is toegestaan. De vangstmogelijkheden moeten derhalve worden gebaseerd op de adviescijfers voor de totale vangsten, zoals aangeleverd door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES). De hoeveelheden die bij wijze van vrijstelling van de aanlandingsverplichting nog wel mogen worden teruggegooid, moeten in mindering worden gebracht op die adviescijfers voor de totale vangsten. Daarnaast moeten de vangstmogelijkheden voor bestanden waarvoor de ICES alleen aanlandingsadviezen verstrekt, worden vastgesteld op basis van die adviezen.

(5) Bij Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad[34] is een meerjarenplan voor de Noordzee vastgesteld, en bij Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad[35] een meerjarenplan voor de westelijke wateren. In de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren zijn streefdoelen en maatregelen vastgesteld voor het langetermijnbeheer van de bestanden die onder die meerjarenplannen vallen. De vangstmogelijkheden voor de in artikel 1, lid 1, van die verordeningen vermelde bestanden (doelbestanden) moeten worden vastgesteld overeenkomstig de bandbreedten van visserijsterftewaarden die de maximale duurzame opbrengst (MDO) opleveren ("F_{MDO}-bandbreedten") of op een lager niveau, en overeenkomstig de vrijwaringsmaatregelen van die verordeningen. De F_{MDO}-bandbreedten zijn vermeld in de desbetreffende ICES-adviezen. Indien geen degelijke wetenschappelijke informatie beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden voor doelbestanden of de in artikel 1, lid 4, van die verordeningen bedoelde bestanden ("bijvangstbestanden") worden vastgesteld conform de voorzorgsbenadering, zoals aangegeven in die verordeningen.

(6) Op grond van artikel 4, lid 6, van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 4, lid 7, van het meerjarenplan voor de westelijke wateren moeten de vangstmogelijkheden voor de doelbestanden zo worden vastgesteld dat de waarschijnlijkheid dat de biomassa onder het grensreferentiepunt voor biomassa (B_{lim})[36] terechtkomt, minder dan 5 % bedraagt.

(7) Overeenkomstig artikel 7 van het meerjarenplan voor de Noordzee en artikel 8 van het meerjarenplan voor de westelijke wateren moeten, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de doelbestanden: i) lager is dan MDO $B_{trigger}$[37], herstelmaatregelen worden genomen en moeten met name de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een met de visserijsterfte overeenkomend niveau dat evenredig

---

34 Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

35 Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

36 "B_{lim}" is de biomassa waaronder er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit.

37 "MDO $B_{trigger}$" is het niveau van biomassa waaronder beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven het niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren.

met de afname van de biomassa wordt verlaagd; en ii) lager is dan B_{lim}, extra herstelmaatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat het bestand snel terugkeert boven een niveau dat de MDO kan opleveren. Meer specifiek kunnen die herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het bestand in kwestie wordt geschorst en dat de vangstmogelijkheden voor die of andere bestanden in de betrokken visserijen voldoende worden verlaagd.

(8) Voor bepaalde bestanden adviseert de ICES nulvangsten of lage vangsten of voorspelt hij dat een waarschijnlijkheid van minder dan 5 % dat de biomassa onder B_{lim} daalt: i) alleen met lage vangsten kan worden bereikt, ii) alleen met nulvangsten kan worden bereikt, of iii) niet met nulvangsten kan worden bereikt. Als de TAC's voor die bestanden evenwel op de door de ICES aanbevolen niveaus worden vastgesteld, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van "choke species" (knelsoorten of verstikkingssoorten). "Verstikkingssoorten" zijn soorten waarvoor geen quotum beschikbaar is en die ervoor kunnen zorgen dat een of meer vissersvaartuigen de visserij moeten stopzetten, ook al beschikken zij nog over quota voor andere soorten. Op grond van artikel 5, lid 3, van de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren en artikel 16, lid 4, van de basisverordening, in samenhang met artikel 2, lid 1 en lid 5, punten c) en f), van die verordening, moeten, om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen — in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren — en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die bijvangst-TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte bij die bestanden doet afnemen en/of de biomassa ervan stabiel houdt en dat stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden te voorkomen. Ter vermindering van de vangsten van bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten de vangstmogelijkheden voor de visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen.

(9) Om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de vangstmogelijkheden in gemengde visserijen worden benut overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de basisverordening, moet een quotumruilsysteem worden opgezet voor lidstaten die geen quotum hebben voor hun onvermijdelijke bijvangsten.

(10) Overeenkomstig artikel 2, lid 2, en artikel 16, lid 4, van de basisverordening moeten voor bestanden die niet onder het meerjarenplan voor de Noordzee of het meerjarenplan voor de westelijke wateren vallen, de vangstmogelijkheden, wanneer adequate wetenschappelijke informatie beschikbaar is, worden vastgesteld in overeenstemming met het MDO-niveau voor de visserijsterfte, en, indien dergelijke informatie niet beschikbaar is, worden vastgesteld in lijn met de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8), van de basisverordening.

(11) Voor bepaalde bestanden blijft het ICES-advies enkele jaren geldig en blijft het ook het beste beschikbare wetenschappelijke advies voor de gehele adviesperiode. In die gevallen moeten jaarlijkse TAC's voor de gehele adviesperiode worden vastgesteld ("meerjarige TAC's"). Indien in die periode echter nieuw ICES-advies beschikbaar komt, moet ervoor worden gezorgd dat de meerjarige TAC in overeenstemming blijft met het nieuwe advies. Bovendien moet ervoor worden gezorgd dat de jaarlijkse

verlagingen van het adviescijfer voor de totale vangsten die worden toegepast om rekening te houden met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting, in overeenstemming blijven met de beschikbare gegevens.

(12) Volgens het ICES-advies voor 2025 zal de biomassa van zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 8a en 8b in 2024 naar verwachting verder dalen en onder MDO $B_{trigger}$ blijven, maar wel boven B_{lim}. Daarom moeten Frankrijk en Spanje overeenkomstig artikel 8, lid 1, van het meerjarenplan voor de westelijke wateren, wanneer zij hun quota voor de commerciële visserij voor dat bestand bepalen, er samen voor zorgen dat de som van de commerciële aanlandingen, commerciële teruggooi, recreatieve aanlandingen en recreatieve teruggooi lager ligt dan de F_{MDO}-puntwaarde[38] voor de totale opgeviste hoeveelheden, zoals evenredig verlaagd om rekening te houden met de afname van de biomassa. Om de Commissie in staat te stellen de correcte toepassing van de in de basisverordening en in het meerjarenplan voor de westelijke wateren opgenomen doelstellingen en voorschriften te monitoren, moeten de lidstaten de Commissie informatie over deze quota verstrekken.

(13) De extra maatregelen voor de recreatievisserij op zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b moeten worden gehandhaafd, gezien de grote impact van die visserij op de biomassa van dat bestand en rekening houdend met de afgenomen biomassa.

(14) Voor bepaalde bestanden adviseert de ICES vangsten net boven een laag niveau. Als de TAC's voor die bestanden evenwel op die niveaus worden vastgesteld, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van "verstikkingssoorten" en in de vroegtijdige sluiting van bepaalde visserijen. Op grond van artikel 5, lid 3, van de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren en artikel 16, lid 4, van de basisverordening, in samenhang met artikel 2, lid 1 en lid 5, punten c) en f), van die verordening, moeten, om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen — in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren — en de noodzaak om een goede toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die bijvangst-TAC's moeten worden vastgesteld op basis van bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de vaststelling van de TAC's op het door de ICES aanbevolen niveau tot de vroegtijdige sluiting van een of meerdere visserijen zou leiden en mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen zou hebben. Voorts moeten die bijvangst-TAC's worden vastgesteld op een niveau dat: i) het verschijnsel van "verstikkingssoorten" en de vroegtijdige sluiting van bepaalde visserijen vermindert, ii) de ermee gepaard gaande sociaal-economische gevolgen afzwakt, iii) de visserijsterfte voor die bestanden beperkt en/of ervoor zorgt dat hun biomassa stabiel blijft, en iv) stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden te voorkomen.

(15) [Volgens wetenschappelijk advies zijn de recreatieve vangsten van witte koolvis in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1 niet verwaarloosbaar. Het is daarom passend de beperkingen voor die recreatievisserij in die gebieden te handhaven. Om de paaigronden te beschermen en vangsten van jonge vissen te beperken, mogen van 1 januari tot en met 30 april in de recreatievisserij geen

[38] "F_{MDO}-puntwaarde" is de waarde van de geraamde visserijsterfte die bij een bepaald visserijpatroon en onder de actuele gemiddelde milieuomstandigheden de MDO op lange termijn oplevert.

exemplaren van witte koolvis worden gevangen en gehouden, terwijl voor het resterende deel van het jaar maximaal twee exemplaren kunnen worden toegestaan.]

(16) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2025.]* [In mei 2022 merkte de ICES op dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten voor het herstel van Europese aal (*Anguilla anguilla*), over het geheel genomen geen vooruitgang werd geboekt bij de doelstelling dat in de hele Unie 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, conform artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad[39], en dat geen duidelijke sterftepatronen werden waargenomen. In november 2023 adviseerde de ICES opnieuw om, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, nulvangsten op te leggen voor Europese aal in alle habitats en in alle levensfasen in het hele natuurlijke verspreidingsgebied, dat het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee bestrijkt. Dat advies geldt voor zowel recreatieve als commerciële vangsten en heeft ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en aquacultuur.]

(17) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2025.]* [Bij Verordening (EU) 2023/194 van de Raad[40] werd de sluitingsperiode verlengd tot zes maanden voor alle commerciële aalvisserijactiviteiten in de mariene en brakke wateren van de Unie van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Bij die verordening werd ook een verbod ingesteld op elke recreatievisserij op aal in die wateren. Aangenomen werd dat een sluitingsperiode van zes maanden het bestand beter zou beschermen dan de tot 2022 geïmplementeerde Unie- en nationale maatregelen. Ook werd ervan uitgegaan dat de langere sluitingsperiode zou bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstelling van artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 dat ten minste 40 % van de schieralen naar zee moet kunnen ontsnappen. In Verordening (EU) 2024/257 van de Raad[41] werden deze maatregelen gehandhaafd en werd ook verduidelijking gegeven bij de criteria voor de vaststelling van de sluitingsperiode en bij de mogelijke afwijking betreffende de voortzetting van een beperkte visserij op aal tijdens de migratieperiode. Gezien de aanhoudende kritieke toestand van Europese aal is het passend die maatregelen in 2024 te handhaven.]

(18) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2025.]* [Het uitzetten van glasaal is krachtens Verordening (EG) nr. 1100/2007 een instandhoudingsmaatregel en bepaalde lidstaten hebben voor die maatregel gekozen in

---

39 Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

40 Verordening (EU) 2023/194 van de Raad van 30 januari 2023 tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden (PB L 28 van 31.1.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

41 Verordening (EU) 2024/257 van de Raad van 10 januari 2024 tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 (PB L, 2024/257, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

hun beheersplannen voor aal. Om ervoor te zorgen dat die lidstaten die maatregel kunnen blijven toepassen, kan het nodig zijn glasaal in de mariene en brakke wateren van de Unie in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan te vangen op het passende tijdstip van het jaar en mogelijk tijdens hun belangrijkste migratieperiode(n). Daarom kunnen de lidstaten toestaan dat uitsluitend met het oog op uitzetting gedurende vijftig extra dagen tijdens de belangrijkste migratieperiode(n) van glasaal verder op glasaal wordt gevist.]

(19) In zijn advies voor bepaalde bestanden Elasmobranchii (roggen en haaien) beveelt de ICES nulvangsten aan wegens de slechte staat van instandhouding van die bestanden of in die gevallen waar zelfs een beperkte visserijactiviteit een ernstig risico voor de instandhouding met zich kan brengen. Bovendien hebben die soorten Elasmobranchii hoge overlevingskansen wanneer zij worden teruggegooid. Bijgevolg moeten vangsten van die bestanden worden teruggegooid in plaats van aangeland, aangezien teruggooi niet wordt geacht de visserijsterfte ervan aanzienlijk te verhogen en wellicht zelfs goed is voor de instandhouding van die bestanden. Daarom moet de visserij op die soorten worden verboden, want krachtens artikel 15, lid 4, punt a), van de basisverordening geldt de aanlandingsverplichting niet voor soorten waarop niet mag worden gevist. Als die soorten incidenteel worden gevangen, moeten zij ongedeerd worden gelaten en onmiddellijk worden vrijgelaten.

(20) Om de benutting van de vangstmogelijkheden te maximaliseren, is het passend de mogelijkheid te bieden om tussen bepaalde TAC-gebieden met hetzelfde biologische bestand een flexibele regeling toe te passen.

(21) De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad[42] voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor bestanden waarvoor zowel voorzorgs-TAC's als analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden, met name op basis van hun biologische toestand. Daarnaast voorziet artikel 15, lid 9, van de basisverordening nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om buitensporige flexibiliteit die de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou ondermijnen, te voorkomen, mogen de jaarflexibiliteit voor quota op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en de jaarflexibiliteit voor quota op grond van artikel 15, lid 9, van de basisverordening niet cumulatief van toepassing zijn. Tot slot moet de jaarflexibiliteit krachtens artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 waar nodig worden uitgesloten op basis van de biologische toestand van de bestanden.

(22) Indien een TAC aan slechts één lidstaat wordt toegewezen, is het passend die lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) te machtigen om die TAC te bepalen. Een dergelijke machtiging is passend voor zover de lidstaat bij de vaststelling van het TAC-niveau de doelstellingen en voorschriften die in de basisverordening en in de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren zijn opgenomen, naleeft. Om de Commissie in staat te stellen de correcte toepassing van de in de basisverordening en in het meerjarenplan voor de Noordzee en de westelijke wateren opgenomen

[42] Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

doelstellingen en voorschriften te monitoren, moeten de lidstaten de Commissie informatie over deze TAC's verstrekken. Daarnaast kan de Commissie het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) verzoeken om die TAC's te beoordelen, en indien het WTECV oordeelt dat die TAC's niet voldoen aan de in de basisverordening en in de meerjarenplannen voor de Noordzee en de westelijke wateren opgenomen doelstellingen en voorschriften, moeten de lidstaten de TAC's herzien in overeenstemming met het advies van het WTECV.

(23) De beperkingen van de visserijinspanning voor tong in het westelijk Kanaal (ICES-sector 7e) moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 12 van het meerjarenplan voor de westelijke wateren.

(24) De maxima voor de visserijinspanning voor 2025 moeten worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 6, 11, 13 en 16 van Verordening (EU) 2023/2053 van het Europees Parlement en de Raad[43].

(25) De in deze verordening vermelde vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad[44], en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve moet worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij bij de Commissie gegevens over aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden indienen.

(26) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]* [De Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2023 de instandhoudingsmaatregelen voor 2024 voor de twee roodbaarsbestanden (*Sebastes mentella*), namelijk het ondiep pelagisch en het diep pelagisch bestand, in de Irminger Zee en de aangrenzende wateren bekrachtigd, op grond waarvan gerichte visserij op die bestanden alsook bijtanken en ondersteunende activiteiten verboden zijn. Daarnaast stelde de NEAFC een verbod in op visserijactiviteiten in het gebied waar roodbaarzen samenkomen, teneinde bijvangsten ervan tot een minimum te beperken. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.]

(27) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]* [Voor makreel (*Scomber scombrus*), blauwe wijting (*Micromesistius poutassou*) en Atlantisch-Scandinavische haring (*Clupea harengus*) in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan moet met de kuststaten overleg worden gepleegd over het visserijbeheer voor die bestanden, die ook door de NEAFC

---

43 Verordening (EU) 2023/2053 van het Europees Parlement en de Raad van 13 september 2023 tot vaststelling van een meerjarig beheersplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EU) 2017/2107 en (EU) 2019/833, en tot intrekking van Verordening (EU) 2016/1627 (PB L 238 van 27.9.2023, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2053/oj).

44 Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

worden beheerd. De Unie heeft aan dat overleg deelgenomen op basis van de op 5 oktober 2023 door de Raad goedgekeurde standpunten. Het resultaat van dat overleg is vastgelegd in goedgekeurde notulen voor Atlantisch-Scandinavische haring in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor 2024, die op 13 oktober 2023 zijn ondertekend, voor blauwe wijting in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor 2024, die op 18 oktober 2023 zijn ondertekend, en voor makreel in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor 2024, die ook op 18 oktober 2023 zijn ondertekend. Tijdens haar 42e jaarvergadering in 2023 heeft de NEAFC aanbevelingen aangenomen inzake instandhoudings- en beheersmaatregelen voor Atlantisch-Scandinavische haring en makreel voor 2024. De NEAFC heeft geen aanbeveling inzake instandhoudings- en beheersmaatregelen voor blauwe wijting voor 2024 aangenomen. Het is derhalve passend de TAC's voor Atlantisch-Scandinavische haring en makreel in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan vast te stellen op het niveau van de vangstmogelijkheden die zijn overeengekomen in de goedgekeurde notulen van de respectieve kuststaten en in de NEAFC-aanbevelingen. Het is ook passend de TAC voor blauwe wijting in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan vast te stellen op het niveau van de vangstmogelijkheden dat in de goedgekeurde notulen van de kuststaten voor blauwe wijting is vermeld, zulks in overeenstemming met het standpunt van de Unie in de NEAFC.]

(28) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de ICCAT.]* [De Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) is tijdens haar jaarvergadering van 2023 overeengekomen de in 2023 vastgestelde TAC's voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan (*Thunnus thynnus*), mediterrane witte tonijn en witte tonijn in het zuidelijke deel van de Atlantische oceaan (*Thunnus alalunga*), mediterrane en Noord- en Zuid-Atlantische zwaardvis (*Xiphias gladius*), blauwe marlijn (*Makaira nigricans*), witte marlijn (*Tetrapturus albidus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en de hoeveelheid bijvangsten die aan boord mogen worden gehouden voor Zuid-Atlantische kortvinmakreelhaai (*Isurus oxyrinchus*), te behouden voor 2024. De Iccat heeft voor 2024 ook een TAC voor Noord-Atlantische witte tonijn ten belope van 47 251 ton vastgesteld, en voor blauwe haai in het noordelijke en in het zuidelijke deel van de Atlantische Oceaan (*Prionace glauca*) TAC's ten belope van respectievelijk 30 000 en 27 711 ton. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.]

(29) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCAMLR.]* [Tijdens haar jaarvergadering van 2023 heeft de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR) vangstbeperkingen voor doel- en bijvangstsoorten voor de periode van 1 december 2023 tot en met 30 november 2024 aangenomen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.]

(30) De Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2024 de maatregelen die werden vastgesteld voor geelvintonijn en grootoogtonijn in het IOTC-bevoegdheidsgebied, gehandhaafd voor 2025: i) de vangstbeperking, ii) de beperking van de vangstcapaciteit, en iii) de beperking betreffende visaantrekkende voorzieningen (FAD's) en bevoorradingsvaartuigen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.

(31) De jaarvergadering van de Regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) is gepland van 17 tot en met 21 februari 2025. Derhalve moeten, in afwachting van die jaarvergadering en de

vaststelling van de TAC's voor 2025, de huidige maatregelen voor het SPRFMO-verdragsgebied die functioneel met de TAC's verbonden zijn, tijdelijk worden gehandhaafd.

(32) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de IATTC.]* [De Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2023 besloten de huidige maatregelen voor het IATTC-verdragsgebied te handhaven. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.]

(33) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCSBT.]* [Tijdens haar jaarvergadering van 2023 heeft de Commissie voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) de TAC voor zuidelijke blauwvintonijn (*Thunnus maccoyii*) vastgesteld voor een periode van drie jaar (2024-2026). Die maatregel moet in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.]

(34) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Seafo.]* [Tijdens haar jaarvergadering van 2023 heeft de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Seafo) besloten de voor 2023 vastgestelde TAC's voor het Seafo-verdragsgebied te handhaven voor 2024.]

(35) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de WCPFC.]* [Van 4 tot en met 8 december 2023 hield de Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC) haar jaarvergadering van 2023. In afwachting van de resultaten van die vergadering moeten de huidige maatregelen voor het WCPFC-verdragsgebied die functioneel met de TAC's verbonden zijn en de maximumaantallen vissersvaartuigen voorlopig worden gehandhaafd totdat de maatregelen voor 2024 bekend zijn.]

(36) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NAFO.]* [De Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) heeft tijdens haar 45e jaarvergadering in 2023 vangstmogelijkheden voor 2024 vastgesteld voor bepaalde bestanden in het NAFO-verdragsgebied. Zij heeft voor 2024 ook bepaalde maatregelen vastgesteld die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden voor kortvinpijlinktvis (*Illex illecebrosus*) in de NAFO-deelgebieden 3 en 4 en geelstaartschar (*Limanda ferruginea*) in de NAFO-sectoren 3LNO, met als doel de bijvangstniveaus voor niet-doelsoorten tot een minimum te beperken; zonder deze maatregelen zouden de vangstmogelijkheden voor die bestanden moeten worden verlaagd om de niet-doelsoorten te beschermen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.]

(37) De Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2024 de vangstmogelijkheden voor ijsheken (*Dissostichus* spp.) in het Del Cano-gebied herzien. Hoewel de Siofa de aanbeveling van het Wetenschappelijk Comité om een nieuw beheersgebied voor ijsheken in het South Indian Ridge-gebied en een vangstbeperking in te stellen niet heeft aangenomen, moet de Unie die maatregelen toepassen in overeenstemming met die aanbeveling en met het standpunt dat zij in de Siofa heeft ingenomen. De Siofa heeft ook de lijst van diepzeehaaien waarvoor gerichte visserij in het Siofa-overeenkomstgebied verboden is, bijgewerkt. Die maatregelen moeten ook in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.

(38) Uit hoofde van artikel 498, lid 2, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds[45] (de "handels- en samenwerkingsovereenkomst") moeten de Unie en het Verenigd Koninkrijk jaarlijks overleg plegen om, uiterlijk op 10 december van elk jaar, de TAC's voor het volgende jaar overeen te komen voor de in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Indien zulke TAC's niet uiterlijk op 10 december zijn overeengekomen, moeten de partijen het overleg onmiddellijk voortzetten met het blijvende doel de TAC's overeen te komen, zoals vereist op grond van artikel 499, lid 1, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst.

(39) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]* [In 2023 hebben de Unie en het Verenigd Koninkrijk bilateraal overleg gepleegd over de vaststelling van een groot aantal TAC's voor 2024 voor de in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Dat overleg werd gevoerd op grond van artikel 498, leden 2, 4 en 6, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst. Uit hoofde van artikel 2 van Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad[46] heeft de Unie aan dat overleg deelgenomen op basis van de nadere bepaling van het standpunt van de Unie zoals door de Raad bekrachtigd op 12 oktober 2023 en van daaropvolgende aanvullende non-papers. Het resultaat van dat overleg is vastgelegd in een schriftelijk verslag dat op 6 december 2023 is ondertekend en op 8 december 2023 werd aangevuld met een addendum. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten derhalve worden vastgesteld op het niveau dat in dat schriftelijk verslag is aangegeven. De overige, ook in dat verslag opgenomen maatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.]

(40) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]* [In 2023 hebben de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen trilateraal overleg gehouden over zes gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in de gebieden onder de jurisdictie van de drie partijen, om overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden voor 2024. Dat overleg vond tussen 3 november en 8 december 2023 plaats op basis van het door de Raad op 12 oktober 2023 bekrachtigde standpunt van de Unie en daaropvolgende aanvullende non-papers. Het resultaat van het overleg is vastgelegd in goedgekeurde notulen die op 8 december 2023 werden ondertekend door de delegatiehoofden. De desbetreffende vangstmogelijkheden en de andere bepalingen van die goedgekeurde notulen moeten worden vastgesteld zoals overeengekomen met het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]

(41) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en Noorwegen.]* [De Unie heeft bilateraal overleg gepleegd met Noorwegen over één gedeeld en gezamenlijk beheerd bestand in het

---

45 PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

46 Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj).

Skagerrak (wijting), om overeenstemming te bereiken over het beheer van dat bestand en de vangstmogelijkheden voor 2024, alsook over de uitwisseling van quota en toegangsregelingen. Dat overleg vond tussen 30 oktober en 8 december 2023 plaats op basis van het door de Raad op 12 oktober 2023 bekrachtigde standpunt van de Unie. Het resultaat van dat overleg is vastgelegd in goedgekeurde notulen. De desbetreffende vangstmogelijkheden en de andere bepalingen van die goedgekeurde notulen moeten worden vastgesteld zoals overeengekomen met Noorwegen.]

(42) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie, de regering van Groenland en de regering van Denemarken.]* [Volgens de procedure in de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie, enerzijds, en de regering van Groenland en de regering van Denemarken, anderzijds, en het protocol tot uitvoering van die overeenkomst[47] heeft het gemengd comité de vangstmogelijkheden vastgesteld waarover de Unie in 2024 in de Groenlandse wateren kan beschikken. Het niveau van de vangstmogelijkheden voor de Unie in de Groenlandse wateren in 2024 is vastgelegd in de notulen van de vergadering van het gemengd comité van 21 tot en met 23 november 2023 in Brussel. De betrokken vangstmogelijkheden moeten derhalve worden vastgesteld op het in die notulen vastgestelde niveau, rekening houdend met de overdrachten aan Noorwegen in het kader van de jaarlijkse uitwisseling van vangstmogelijkheden. Het niveau van de vangstmogelijkheden voor Noordse garnaal (*Pandalus borealis*) in de Groenlandse wateren van de ICES-deelgebieden 5 en 14 omvat geen in aanmerking te nemen reserve van 150 ton, zoals aangegeven in de goedgekeurde notulen van het visserijoverleg tussen de Unie en Noorwegen voor 2024.]

(43) Het Verdrag van 9 februari 1920 inzake Spitsbergen (Svalbard) (het Verdrag van Parijs van 1920) verleent alle partijen bij dat verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond de Svalbard-archipel, ook wat visserij betreft. De Unie heeft haar standpunt aangaande dat toegangsrecht uiteengezet in verschillende nota's-verbaal aan Noorwegen, meest recentelijk op 26 februari 2021, 28 juni 2021 en 1 augustus 2022. Wat de vangstmogelijkheden voor sneeuwkrab (*Chionoecetes* spp.) rond Spitsbergen betreft, is het passend het aantal vissersvaartuigen dat deze visserijactiviteiten mag verrichten, te beperken om te garanderen dat de exploitatie van sneeuwkrabben rond Spitsbergen strookt met de niet-discriminerende beheersregels van Noorwegen, dat overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos) en het Verdrag van Parijs van 1920 soevereiniteit en jurisdictie over het gebied heeft. De verdeling van deze vangstmogelijkheden onder de lidstaten geldt alleen voor 2025. In de Unie ligt de primaire verantwoordelijkheid voor het garanderen van de naleving van de toepasselijke wetgeving bij de vlaggenlidstaten.

(44) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen betreffende de bestanden in het noordoostelijke deel van het noordpoolgebied zullen worden bijgewerkt zodra de relevante informatie beschikbaar komt.]* [Wat de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in het noordoostelijke deel van het noordpoolgebied betreft, is het passend het quotum van de Unie voor kabeljauw in de wateren rond Spitsbergen en de internationale wateren van ICES-deelgebied 1 en ICES-sector 2b vast te stellen op basis van de referentie-TAC voor dat bestand en de historische visserijrechten van de Unie. Dat

[47] PB L 175 van 18.5.2021, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/793/oj.

quotum van de Unie moet aan de lidstaten worden toegewezen overeenkomstig Besluit 87/277/EEG van de Raad[48], onder voorbehoud van de nodige aanpassingen als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie, zoals vermeld in tabel E van bijlage 36 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst.]

(45) *[De overweging en de desbetreffende bepalingen betreffende vangstmogelijkheden in de wateren van de Unie voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, zullen worden bijgewerkt zodra de relevante informatie beschikbaar komt.]* [Overeenkomstig de namens de Unie bij Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad[49] goedgekeurde verklaring van de Unie aan de Bolivariaanse Republiek Venezuela inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de Unie aan vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana, moet het maximale aantal vismachtigingen voor snappers worden vastgesteld dat in de wateren van de Unie ter beschikking van Venezuela wordt gesteld.]

(46) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend tot machtiging van individuele lidstaten om toegewezen visserijinspanningen te beheren volgens een systeem van kilowatt per dag, tot toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers, en tot opstelling van spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie over overdrachten van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van eenzelfde lidstaat voeren. De Commissie moet die bevoegdheden uitoefenen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad[50].

(47) Om de continue toepassing te waarborgen en rechtsonzekerheid in de periode tussen het einde van het jaar en de datum van inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor het daaropvolgende jaar te voorkomen, moet deze verordening wat de verbodsbepalingen en de bepalingen inzake seizoenssluitingen betreft, begin 2026 van toepassing blijven tot aan de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2026. Om diezelfde redenen moeten dergelijke bepalingen die van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2026 van toepassing zijn, begin 2027 van toepassing blijven tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2027.

(48) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen en het inkomen van de vissers veilig te stellen, moet deze verordening van toepassing zijn met ingang van

---

48 Besluit 87/277/EEG van de Raad van 18 mei 1987 betreffende de verdeling van de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in het gebied van Spitsbergen en Bereneiland en in sector 3M zoals omschreven in het NAFO-Verdrag (PB L 135 van 23.5.1987, blz. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1987/277/oj).

49 Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad van 14 september 2015 houdende goedkeuring, namens de Europese Unie, van de verklaring inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de EU aan vissersvaartuigen die de vlag van de Bolivariaanse Republiek Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana (PB L 244 van 19.9.2015, blz. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1565/oj).

50 Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

1 januari 2025. De bepalingen inzake beperkingen van de visserijinspanning moeten echter van toepassing zijn met ingang van 1 februari 2025. Wegens de urgentie en om zo snel mogelijk rechtszekerheid te bieden, moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan.

(49) Eind 2024 hebben de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) bepaalde internationale maatregelen vastgesteld waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie werden ingesteld of beperkt, welke maatregelen vóór de inwerkingtreding van deze verordening van toepassing zijn geworden. De bepalingen van deze verordening waarbij die maatregelen in het recht van de Unie worden geïmplementeerd, moeten derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn. Met name moeten, aangezien het visseizoen in het CCAMLR-verdragsgebied van 1 december tot en met 30 november loopt en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2024, de desbetreffende bepalingen van deze verordening met ingang van die datum van toepassing zijn. Voorts loopt het visseizoen voor ijsheken in het Siofa-overeenkomstgebied van 1 december tot en met 30 november, en aangezien de TAC's voor die soortengroep worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2024, moeten de TAC's met ingang van die datum van toepassing zijn. Deze toepassing met terugwerkende kracht doet geen afbreuk aan het beginsel van gewettigd vertrouwen, aangezien het voor vissersvaartuigen die de vlag van een verdrag- of overeenkomstsluitende partij voeren, verboden is om zonder machtiging te vissen in het CCAMLR-verdragsgebied of het Siofa-overeenkomstgebied.

(50) Overeenkomstig de Iccat-regels moeten de lidstaten erop toezien dat hun vissersvaartuigen geen FAD's uitzetten in de periode van 15 dagen vóór het begin van de sluitingsperiode, dus met ingang van 17 december 2024. De bepaling van deze verordening waarbij die maatregel in het recht van de Unie wordt geïmplementeerd, moet derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1
Onderwerp

1. Bij deze verordening worden voor bepaalde visbestanden vangstmogelijkheden vastgesteld die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn.

2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:

   a) de vangstbeperkingen voor 2025 en, waar zulks in deze verordening is gespecificeerd, ook voor 2026;

   b) de beperkingen van de visserijinspanning voor 2025, met uitzondering van de in bijlage II vermelde beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing zijn van 1 februari 2025 tot en met 31 januari 2026;

c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2024 tot en met 30 november 2025 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied en voor bepaalde bestanden in het Siofa-overeenkomstgebied;

d) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 juni 2025 tot en met 31 mei 2026 in het NPFC-verdragsgebied, dit is het gebied waarvoor de Commissie voor de visserij in het noordelijke deel van de Stille Oceaan bevoegd is.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op de volgende vissersvaartuigen:

a) vissersvaartuigen van de Unie, en

b) vissersvaartuigen van derde landen in wateren van de Unie.

2. Deze verordening is tevens van toepassing op:

a) bepaalde recreatievisserijen die uitdrukkelijk vermeld zijn in de desbetreffende bepalingen van deze verordening, en

b) commerciële visserijen vanaf de kust.

Artikel 3
Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast wordt verstaan onder:

a) "vissersvaartuig van een derde land": een vissersvaartuig dat de vlag voert van en geregistreerd is in een derde land;

b) "recreatievisserij": niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de mariene biologische hulpbronnen worden geëxploiteerd in het kader van recreatie, toerisme of sport;

c) "internationale wateren": wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;

d) "totale toegestane vangst" (TAC):

i) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;

ii) in alle overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;

e) "quotum": een gedeelte van een TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;

f) "analytische beoordeling": een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand, ook gebaseerd op benaderende waarden, die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen;

g) "analytische TAC": een TAC waarvoor een analytische beoordeling beschikbaar is;

h) “voorzorgs-TAC”: een TAC waarvoor geen analytische beoordeling beschikbaar is, maar wel een beoordeling op basis van de voorzorgsbenadering, of waarvoor geen beoordeling beschikbaar is;

i) “maaswijdte”: de maaswijdte van visnetten in de zin van artikel 6, punt 34, van Verordening (EU) 2019/1241[51];

j) “vissersvlootregister van de Unie”: het register dat door de Commissie is ingesteld krachtens artikel 24, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

k) “visserijlogboek”: het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

l) “instrumentboei”: een boei die duidelijk is gemarkeerd met een uniek referentienummer waarmee de eigenaar kan worden geïdentificeerd en die is uitgerust met een satellietvolgsysteem om de positie ervan te monitoren;

m) “operationele boei”: een vooraf geactiveerde instrumentboei die is ingeschakeld, op een niet-verankerde visaantrekkende voorziening (FAD) of boomstam op zee is uitgezet en posities of andere beschikbare informatie zoals echoloodpeilingen verstuurt.

Artikel 4
Visserijgebieden

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities van visserijgebieden:

a) “ICES-gebieden” (Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad[52];

b) “Skagerrak”: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;

c) “Kattegat”: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;

---

51 Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj).

52 Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj).

d) “functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied 7”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 53°30' NB, 15°00' WL,

– 53°30' NB, 11°00' WL,

– 51°30' NB, 11°00' WL,

– 51°30' NB, 13°00' WL,

– 51°00' NB, 13°00' WL,

– 51°00' NB, 15°00' WL;

e) “functionele eenheid 25 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 43°00' NB, 9°00' WL,

– 43°00' NB, 10°00' WL,

– 43°30' NB, 10°00' WL,

– 43°30' NB, 9°00' WL,

– 44°00' NB, 9°00' WL,

– 44°00' NB, 8°00' WL,

– 43°30' NB, 8°00' WL;

f) “functionele eenheid 26 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 43°00' NB, 8°00' WL,

– 43°00' NB, 10°00' WL,

– 42°00' NB, 10°00' WL,

– 42°00' NB, 8°00' WL;

g) “functionele eenheid 27 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 42°00' NB, 8°00' WL,

– 42°00' NB, 10°00' WL,

– 38°30' NB, 10°00' WL,

– 38°30' NB, 9°00' WL,

– 40°00' NB, 9°00' WL,

– 40°00' NB, 8°00' WL;

h) “functionele eenheid 30 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied onder de jurisdictie van Spanje in de Golf van Cádiz en in de aangrenzende wateren van ICES-sector 9a;

i) “functionele eenheid 31 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

– 43°30' NB, 6°00' WL,

– 44°00' NB, 6°00' WL,

– 44°00' NB, 2°00' WL,

– 43°30' NB, 2°00' WL;

j) “Golf van Cádiz”: het geografische gebied van ICES-sector 9a ten oosten van 7°23'48" WL;

k) “CCAMLR-verdragsgebied” (Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren[53];

l) “Cecaf-gebieden” (Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad[54];

m) “IATTC-verdragsgebied” (Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (Verdrag van Antigua)[55];

n) “Iccat-verdragsgebied” (Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen): het geografische gebied als omschreven in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen[56];

o) “bevoegdheidsgebied van de IOTC” (Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan[57];

---

53 PB L 252 van 5.9.1981, blz. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1981/691/oj. De Unie heeft het CCAMLR-verdrag goedgekeurd bij Besluit 81/691/EEG van de Raad van 4 september 1981 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (PB L 252 van 5.9.1981, blz. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1981/691/oj).

54 Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/216/oj).

55 PB L 224 van 16.8.2006, blz. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/26/oj. De Unie heeft het Verdrag ter versterking van de IATTC goedgekeurd bij Besluit 2006/539/EG van de Raad van 22 mei 2006 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/539/oj).

56 PB L 162 van 18.6.1986, blz. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1986/238(1)/oj. De Unie is tot de Iccat toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad van 9 juni 1986 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, gewijzigd bij het Protocol gehecht aan de op 10 juli 1984 te Parijs ondertekende Slotakte van de conferentie van gevolmachtigden van de staten die partij zijn bij het Verdrag (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1986/238/oj).

p) “NAFO-gebieden” (Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad[58];

q) “NAFO-verdragsgebied”: de geografische gebieden als omschreven in het Verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan[59];

r) “gereglementeerd gebied van de NAFO”: het deel van het NAFO-verdragsgebied buiten nationale jurisdictie;

s) “NPFC-verdragsgebied”: het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het noordelijke deel van de Stille Oceaan[60];

t) “Seafo-verdragsgebied” (Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan[61];

u) “Siofa-overeenkomstgebied” (Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan[62];

v) “SPRFMO-verdragsgebied” (Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het

---

57 PB L 236 van 5.10.1995, blz. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1995/399/oj. De Unie is tot de IOTC toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad van 18 september 1995 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1995/399/oj).

58 Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de indiening van statistieken van de vangsten en de visserijactiviteit van de lidstaten die in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/217/oj).

59 PB L 378 van 30.12.1978, blz. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1978/3179/oj. De Unie is tot het NAFO-verdrag toegetreden bij Verordening (EEG) nr. 3179/78 van de Raad van 28 december 1978 betreffende de sluiting door de Europese Economische Gemeenschap van de Overeenkomst inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (PB L 378 van 30.12.1978, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1978/3179/oj).

60 PB L 55 van 28.2.2022, blz. 14. De Unie is tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het noordelijke deel van de Stille Oceaan toegetreden bij Besluit (EU) 2022/314 van de Raad van 15 februari 2022 betreffende de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het noordelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 55 van 28.2.2022, blz. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/314/oj).

61 PB L 234 van 31.8.2002, blz. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2001/319/oj. De Unie heeft het Seafo-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2002/738/EG van de Raad van 22 juli 2002 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/738/oj).

62 PB L 196 van 18.7.2006, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2006/496/oj. De Unie heeft de Siofa goedgekeurd bij Besluit 2008/780/EG van de Raad van 29 september 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/780/oj).

Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan[63];

w) "WCPFC-verdragsgebied" (Commissie voor de visserij in het westelijke en het centrale deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan[64];

x) "de volle zee van de Beringzee": het geografische gebied van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijl van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zeeën van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;

y) "het overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied": het geografische gebied dat wordt begrensd door:

– lengtegraad 150° WL,

– lengtegraad 130° WL,

– breedtegraad 4° ZB,

– breedtegraad 50° ZB.

TITEL II
VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DE UNIE

Hoofdstuk I
Algemene bepalingen

Artikel 5
TAC's en toewijzingen

1. De TAC's voor vissersvaartuigen van de Unie in de wateren van de Unie en bepaalde wateren buiten de Unie en de toewijzing van die TAC's aan de lidstaten, alsmede, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden voorwaarden, zijn vermeld in bijlage I.

2. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen door de betrokken kuststaat worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van de Faeröer, Groenland en Noorwegen en in de visserijzone rond Jan Mayen voor zover daarbij de TAC's van bijlage I bij deze verordening, de voorwaarden van artikel 22 van deze verordening en deel A van bijlage V bij deze verordening en de voorwaarden van

---

63 PB L 67 van 6.3.2012, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2012/130/oj. De Unie heeft het SPRFMO-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2012/130/EU van de Raad van 3 oktober 2011 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 67 van 6.3.2012, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/130(1)/oj).

64 PB L 32 van 4.2.2005, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/75/oj. De Unie is tot de WCPFC toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad van 26 april 2004 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/75(1)/oj).

Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad[65] en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld, in acht worden genomen.

3. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen door het Verenigd Koninkrijk worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder zijn visserij-jurisdictie voor zover daarbij de TAC's van bijlage I bij deze verordening, de voorwaarden van artikel 22 van deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld, in acht worden genomen.

Artikel 6
Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. De in bijlage I bij deze verordening vermelde TAC's worden, voor zover dat in die bijlage is gespecificeerd, door de betrokken lidstaat vastgesteld.

2. De in lid 1 bedoelde door een lidstaat vast te stellen TAC's moeten:

   a) consistent zijn met de doelstellingen en voorschriften die zijn vastgesteld in Verordening (EU) nr. 1380/2013 en in de Verordeningen (EU) 2018/973 en 2019/472, en met name met de doelstelling van duurzame exploitatie van het bestand, en

   b) resulteren in een exploitatie van het bestand die:

      i) indien er analytische beoordelingen beschikbaar zijn, met een zo hoog mogelijke waarschijnlijkheid in lijn is met de MDO, of

      ii) indien er geen of onvolledige analytische beoordelingen beschikbaar zijn, strookt met de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer.

3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 1 februari 2025 de volgende informatie:

   a) de door hem vastgestelde TAC's;

   b) de door hem verzamelde, beoordeelde en als grondslag voor de vaststelling van TAC's gebruikte gegevens;

   c) nadere informatie over hoe de vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.

4. Voor de TAC voor zwarte haarstaartvis (*Aphanopus carbo*) in Cecaf-gebied 34.1.2 verstrekt Portugal de in lid 3 bedoelde informatie voor 2025 uiterlijk op 1 februari 2025 en voor 2026 uiterlijk op 1 februari 2026.

5. Waar passend kan de Commissie het WTECV verzoeken om:

   a) de in lid 3, punten b), en c), bedoelde informatie te beoordelen, en

   b) te beoordelen of de door de lidstaten vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.

6. Indien die informatie volgens het advies van het WTECV ontoereikend wordt geacht, dienen de betrokken lidstaten bij de Commissie uiterlijk een maand na de publicatie van het WTECV-advies in lijn met het advies van het WTECV nieuwe informatie in,

[65] Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2403/oj).

samen met ondersteunende informatie ter staving van die nieuwe informatie met betrekking tot het WTECV-advies.

7. Indien de door de lidstaten vastgestelde TAC's volgens het advies van het WTECV niet aan de voorwaarden van lid 2 voldoen, herzien de betrokken lidstaten uiterlijk een maand na de publicatie van dat advies de door hen vastgestelde TAC's in lijn met het WTECV-advies en dienen zij deze herziene TAC's in bij de Commissie, samen met ondersteunende informatie ter staving van de herziene TAC's met betrekking tot het WTECV-advies, en waar relevant samen met de nieuwe in lid 6 bedoelde gegevens.

Artikel 7

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangsten

1. Vangsten waarvoor de aanlandingsverplichting van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet geldt, mogen slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland mits:

   a) de vis is gevangen door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt dat nog niet is opgebruikt, of

   b) deze deel uitmaken van een quotum van de Unie dat niet over de lidstaten is verdeeld en dat niet is opgebruikt.

2. Voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om vangsten op de betrokken quota af te boeken, waarin artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, worden de in dat artikel bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, in bijlage I bij deze verordening vermeld.

Artikel 8

Quotumruilmechanisme voor TAC's voor onvermijdelijke bijvangsten

1. Om rekening te houden met de aanlandingsverplichting en om quota voor bepaalde bijvangsten beschikbaar te stellen voor de lidstaten zonder quotum, geldt het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 voor de in bijlage IA vermelde TAC's.

2. 6 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC's voor kabeljauw (*Gadus morhua*) in de Keltische Zee (COD/7XAD34), kabeljauw in het gebied ten westen van Schotland (COD/5BE6A), wijting in de Ierse Zee (WHG/07A.) en schol in de ICES-sectoren 7h, 7j en 7k (PLE/7HJK.) en 3 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC voor wijting in het gebied ten westen van Schotland (WHG/56-14) wordt opgenomen in een quotumruilsysteem ("het systeem"), dat op 1 januari 2025 wordt opengesteld. Lidstaten zonder quotum hebben exclusieve toegang tot het systeem tot en met 31 maart 2025.

3. De hoeveelheden die uit het systeem worden gehaald, mogen niet worden geruild of overgedragen naar het volgende jaar. Na 31 maart 2025 worden ongebruikte hoeveelheden teruggegeven aan de lidstaten die aanvankelijk aan het systeem hadden bijgedragen.

4. Lidstaten zonder quotum geven in ruil quota voor in bijlage IA, deel C, vermelde bestanden, tenzij de lidstaat zonder quotum en de aan het systeem bijdragende lidstaat anders overeenkomen.

5. De in lid 4 bedoelde quota moeten een vergelijkbare handelswaarde hebben, vastgesteld aan de hand van een marktkoers of een andere voor beide partijen aanvaardbare wisselkoers. Bij ontstentenis van een andere regeling wordt de vergelijkbare handelswaarde bepaald op basis van de gemiddelde prijzen van de Unie van het voorgaande jaar, zoals verstrekt door de Waarnemingspost voor de EU-markt voor visserij- en aquacultuurproducten.

6. Ingeval het voor de lidstaten niet mogelijk is om via het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 hun onvermijdelijke bijvangsten in vergelijkbare mate te dekken, trachten de lidstaten het eens te worden over quota-uitwisselingen krachtens artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de uitgewisselde quota van vergelijkbare handelswaarde zijn.

Artikel 9
Beperkingen van de visserijinspanning in ICES-sector 7e

1. Voor de in artikel 1, lid 2, punt b), van deze verordening genoemde periode zijn de beperkingen van de visserijinspanning voor tong in ICES-sector 7e vastgesteld in bijlage II.

2. Op verzoek van een lidstaat overeenkomstig punt 7.4 van bijlage II kan de Commissie die lidstaat door middel van een uitvoeringshandeling extra zeedagen boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen toewijzen waarop die lidstaat een onder zijn vlag varend vissersvaartuig kan machtigen om in ICES-sector 7e met gereglementeerd vistuig aan boord aanwezig te zijn. De Commissie stelt die uitvoeringshandeling vast volgens de in artikel 58, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.

3. Op verzoek van een lidstaat kan de Commissie die lidstaat door middel van een uitvoeringshandeling, boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen, maximaal drie extra dagen tussen 1 februari 2025 en 31 januari 2026 toewijzen waarop een vissersvaartuig in ICES-sector 7e aanwezig mag zijn op basis van een programma voor versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers als bedoeld in bijlage II, punt 8.1. De Commissie doet die toewijzing op basis van de door die lidstaat overeenkomstig bijlage II, punt 8.3, ingediende beschrijving en na raadpleging van het WTECV. Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld volgens de in artikel 58, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.

[Artikel 10 en de artikelen 15 tot en met 18 van deze verordening zullen worden bijgewerkt na afloop van het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]

[Artikel 10
Maatregelen voor de zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 4b, 4c en 6a en in ICES-deelgebied 7

1. Het is vissersvaartuigen van de Unie en alle commerciële visserijen vanaf de kust verboden om te vissen op zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 4b en 4c en in ICES-deelgebied 7 of om in die gebieden gevangen zeebaarzen aan boord te houden, over te laden, te verplaatsen of aan te landen.

2. Het verbod van lid 1 is niet van toepassing op bijvangsten van zeebaars in de commerciële visserij vanaf de kust met netten. Deze vrijstelling geldt voor de historische aantallen strandnetten van vóór 2017. De commerciële visserij vanaf de kust met netten mag niet op zeebaars gericht zijn en alleen onvermijdelijke bijvangsten van zeebaars mogen worden aangeland.

3. In afwijking van lid 1 mogen vissersvaartuigen van de Unie in januari 2025 en van 1 april tot en met 31 december 2025 in de ICES-sectoren 4b, 4c, 7d, 7e, 7f en 7h op zeebaars vissen en in die gebieden gevangen zeebaarzen aan boord houden, overladen, verplaatsen of aanlanden als daartoe het volgende vistuig wordt gebruikt en daarbij de volgende limieten in acht worden genomen:

   a) bodemtrawls[66], voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 5 % van het gewicht van de totale vangsten van mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn verricht;

   b) zegens[67], voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 5 % van het gewicht van de totale vangsten van mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn verricht;

   c) haken en lijnen[68], voor maximaal 6,2 ton per vissersvaartuig;

   d) vaste kieuwnetten[69], voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 1,6 ton per vissersvaartuig.

   De in de eerste alinea, punt c), geformuleerde afwijkingen gelden voor vissersvaartuigen van de Unie die met haken en lijnen verrichte vangsten van zeebaars hebben geregistreerd in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

   De in de eerste alinea, punt d), geformuleerde afwijkingen gelden voor vissersvaartuigen van de Unie die met vaste kieuwnetten verrichte vangsten van zeebaars hebben geregistreerd in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

   Wanneer een vissersvaartuig van de Unie wordt vervangen, kunnen de lidstaten toestaan dat de afwijkingen gelden voor een ander vissersvaartuig van de Unie, op voorwaarde dat het aantal vissersvaartuigen van de Unie waarvoor elk van de afwijkingen geldt en de totale vangstcapaciteit ervan niet toenemen.

4. De vangstbeperkingen van lid 3 zijn niet overdraagbaar tussen vissersvaartuigen.

5. Bij de recreatievisserij, inclusief vanaf de kust, in de ICES-sectoren 4b, 4c, 6a en 7a tot en met 7k geldt dat:

   a) van 1 februari tot en met 31 maart 2025:

      i) alleen het met hengel of handlijn vangen en weer terugzetten van zeebaarzen is toegestaan;

      ii) het verboden is om in die gebieden gevangen zeebaarzen te houden, te verplaatsen, over te laden of aan te landen;

66 Alle typen bodemtrawls (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS en TB).
67 Alle typen zegens (SSC, SDN, SPR, SV, SB en SX).
68 Alle beuglijnen en hengels (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX en LLS).
69 Alle vaste kieuwnetten en vallen (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN en FIX).

b) in januari en van 1 april tot en met 31 december 2025:

i) maximaal twee zeebaarzen per visser per dag mogen worden gevangen en gehouden;

ii) de minimummaat voor bijgehouden zeebaars 42 cm bedraagt;

iii) geen vaste netten mogen worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.

6. Lid 5 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij.]

Artikel 11

Maatregelen voor de zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b

1. Bij het bepalen van hun quota voor de commerciële visserij zorgen Frankrijk en Spanje er gezamenlijk voor dat de som van commerciële aanlandingen, commerciële teruggooi, recreatieve aanlandingen en recreatieve teruggooi voor zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b niet meer bedraagt dan 2 631 ton. Deze quota worden beschouwd als quota voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad.

2. Frankrijk en Spanje verstrekken de Commissie uiterlijk op 1 februari 2025 de volgende informatie:

a) de vastgestelde quota;

b) de verzamelde, beoordeelde en als grondslag voor de vaststelling van de quota gebruikte gegevens, en

c) nadere informatie over hoe die quota aan lid 1 voldoen.

3. De vangsten in commerciële visserijen in het kader van die quota worden gemeld door Spanje (BSS/8ABSPA) en door Frankrijk (BSS/8ABFRA).

4. Bij de recreatievisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b, inclusief vanaf de kust:

a) mag maximaal één zeebaars per visser per dag worden gevangen en gehouden;

b) mogen geen vaste netten worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.

5. Lid 4 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij.

[Artikel 12

Maatregelen voor witte koolvis

in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1

1. Voor vangsten van witte koolvis in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1 geldt een minimale instandhoudingsreferentiegrootte van 42 cm.

2. In de recreatievisserij, inclusief vanaf de kust, in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1:

a) mogen per dag maximaal twee witte koolvissen (*Pollachius pollachius*) per visser worden gevangen en gehouden. Zodra dat maximum is bereikt, mag worden gevangen en weer worden teruggezet;

b) mag van 1 januari tot en met 30 april geen witte koolvis worden gevangen en gehouden. Wel mag in die periode worden gevangen en weer worden teruggezet.

2. Lid 1 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor de recreatievisserij.]

[Artikel 13 zal worden bijgewerkt na de publicatie door de ICES van zijn wetenschappelijk advies voor Europese aal voor 2025.]

[Artikel 13
Maatregelen voor de visserij op Europese aal in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9

1. Dit artikel is van toepassing op de mariene en brakke wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9 en op de aangrenzende brakke wateren van de Unie. De brakke wateren omvatten estuaria, kustlagunes en overgangswateren.

2. Dit artikel is niet van toepassing op commerciële visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek volgens de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241 wordt uitgevoerd en het WTECV aan de Commissie en de betrokken lidstaten heeft bevestigd dat dat onderzoek op wetenschappelijke gronden gerechtvaardigd is. Dezelfde voorwaarden zijn van overeenkomstige toepassing op commerciële visserijactiviteiten die zonder vissersvaartuig uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht.

3. Gedurende een periode van ten minste zes maanden tussen 1 april 2025 en 31 maart 2026 is het verboden commerciële visserijactiviteiten te verrichten met betrekking tot Europese aal (*Anguilla anguilla*), en zulks in alle levensfasen. Voorts leveren de lidstaten en de vissers alle redelijke inspanningen om de incidentele bijvangst van Europese aal zo veel mogelijk te beperken en waar mogelijk uit te bannen. Incidenteel gevangen aal moet ongedeerd worden gelaten en onmiddellijk worden vrijgelaten. Daartoe stelt de betrokken lidstaat individueel of gezamenlijk een of meer sluitingsperioden vast met dien verstande dat:

   a) de sluitingsperiode(n) indien nodig van lidstaat tot lidstaat of binnen eenzelfde lidstaat per visserijgebied kan/kunnen verschillen om rekening te houden met het geografische en temporele migratiepatroon van aal in zijn verschillende levensfasen;

   b) de sluitingsperiode(n) een al dan niet aaneengesloten looptijd van ten minste zes maanden moet(en) hebben en voor alle betrokken vissers in het desbetreffende visserijgebied moet(en) gelden;

   c) de sluitingsperiode(n) in overeenstemming moet(en) zijn met de instandhoudingsdoelstellingen van Verordening (EG) nr. 1100/2007 en met de op grond van artikel 2 van die verordening opgestelde nationale beheersplannen, en

   d) de sluitingsperiode(n) de belangrijkste migratieperiode(n), met inbegrip van de respectieve pieken daarvan, van Europese aal moet(en) bestrijken in de respectieve levensfasen in de betrokken lidstaat.

4. In afwijking van lid 3, punt d), staat het elke betrokken lidstaat vrij om voor Europese aal met een totale lengte van 12 cm of meer toe te staan dat daarop tijdens de belangrijkste migratieperiode in totaal maximaal dertig al dan niet opeenvolgende dagen wordt gevist, waarbij die toelating geldt voor alle betrokken vissers in het desbetreffende visserijgebied. In dat geval stelt de betrokken lidstaat een aanvullende sluiting gedurende een equivalente periode tijdens de belangrijkste migratieperiode of, subsidiair, vlak voor of na die periode vast. Indien een lidstaat toestaat dat gedurende niet-opeenvolgende dagen wordt gevist, wordt het vistuig tussen elke periode van niet-opeenvolgende dagen uit het water gehaald.

5. Voor Europese aal met een totale lengte van 12 cm of meer in ICES-deelgebied 3 worden de in lid 3 bedoelde sluitingsperiode(n) en de in lid 4 bedoelde afwijking daarvan door alle betrokken lidstaten overeengekomen, teneinde een doeltreffende bescherming van aal bij de migratie van de Oostzee naar de Noordzee te waarborgen. Als uiterlijk op 1 maart 2025 geen dergelijke overeenstemming is bereikt, loopt de sluitingsperiode in Denemarken, Duitsland, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Finland en Zweden van 15 september 2025 tot en met 15 maart 2026, zonder mogelijkheid tot de in lid 4 bedoelde afwijking.

6. In verdere afwijking van lid 3, punt d), staat het elke betrokken lidstaat vrij om voor Europese aal met een totale lengte van minder dan 12 cm toe te staan dat daarop tijdens de belangrijkste migratieperiode in totaal maximaal dertig al dan niet opeenvolgende dagen wordt gevist, waarbij die toelating geldt voor alle betrokken vissers in het desbetreffende visserijgebied. Bovendien kan de betrokken lidstaat toestaan dat uitsluitend met het oog op uitzetting gedurende maximaal vijftig extra dagen tijdens de belangrijkste migratieperiode wordt gevist. In beide gevallen stelt de betrokken lidstaat een aanvullende sluiting gedurende een equivalente periode tijdens de belangrijkste migratieperiode of, subsidiair, vlak voor of na die periode vast. Indien een lidstaat toestaat dat gedurende niet-opeenvolgende dagen wordt gevist, wordt het vistuig tussen elke periode van niet-opeenvolgende dagen uit het water gehaald.

7. Recreatievisserij op Europese aal is in alle levensfasen verboden.

8. De betrokken lidstaat stelt de Commissie individueel of gezamenlijk in kennis:

   a) uiterlijk op 1 maart 2025, van de sluitingsperiode(n) die hij overeenkomstig de leden 3 tot en met 6 heeft vastgesteld, onder overlegging van ondersteunende informatie ter staving van de gekozen periode(n);

   b) van de nationale maatregelen met betrekking tot de sluitingsperiode(n) die hij overeenkomstig de leden 3 tot en met 6 heeft vastgesteld, binnen twee weken na de vaststelling ervan.]

Artikel 14

Bijzondere bepalingen betreffende de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De in deze verordening vastgestelde verdeling van de vangstmogelijkheden over de lidstaten doet geen afbreuk aan:

   a) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

c) nieuwe toewijzingen op grond van de artikelen 12 en 47 van Verordening (EU) 2017/2403;

d) het aanlanden van extra hoeveelheden op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

e) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden;

f) verlagingen en verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

g) overdrachten en uitwisselingen van quota op grond van de artikelen 23 en 53 van deze verordening.

2. De bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in bijlage I bij deze verordening.

3. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.

4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

[Artikel 15
Gesloten visseizoenen voor zandspieringen

De commerciële visserij op zandspieringen (*Ammodytes* spp.) met bodemtrawls, zegens of soortgelijk gesleept vistuig met een maaswijdte van minder dan 16 mm is in de ICES-sectoren 2a en 3a en ICES-deelgebied 4 verboden van 1 januari tot en met 31 maart 2025 en van 1 augustus tot en met 31 december 2025.]

[Artikel 16
Herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee

1. De gebieden die gesloten zijn voor de visserij, met uitzondering van de visserij met pelagisch vistuig (ringzegens en trawls), en de perioden waarin de sluitingen van toepassing zijn, zijn vermeld in bijlage IV.

2. Vissersvaartuigen die met bodemtrawls en zegens met een minimummaaswijdte van minstens 70 mm in de ICES-sectoren 4a en 4b of minstens 90 mm in ICES-sector 3a vissen, dan wel met beuglijnen[70], mogen niet vissen in de wateren van de Unie van ICES-sector 4a ten noorden van 58°30'00" NB en ten zuiden van 61°30'00" NB of in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a.20 (Skagerrak), 4a en 4b ten noorden van 57°00'00" NB en ten oosten van 5°00'00" OL.

3. In afwijking van lid 2 mogen de in dat lid bedoelde vissersvaartuigen in de in dat lid genoemde gebieden vissen mits zij aan ten minste een van de volgende criteria voldoen:

[70] Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL en LLS.

a) hun kabeljauwvangst bedraagt niet meer dan 5 % van hun totale vangsten per visreis; vissersvaartuigen waarvan de kabeljauwvangst in de periode 2017-2019 niet meer dan 5 % van hun totale vangsten bedroeg, worden geacht aan dit criterium te voldoen, mits zij hetzelfde vistuig blijven gebruiken als in die periode; dit vermoeden kan worden weerlegd;

b) er wordt gebruikgemaakt van een gereglementeerde en zeer selectieve bodemtrawl of zegen, hetgeen blijkens een wetenschappelijke studie resulteert in een vermindering van de kabeljauwvangsten met ten minste 30 % in vergelijking met vaartuigen die vissen met gesleept vistuig waarvan de maaswijdte overeenkomt met de in bijlage V, deel B, punt 1.1, bij Verordening (EU) 2019/1241 beschreven basisnormen; dergelijke studies kunnen door het WTECV worden geëvalueerd en bij een negatieve evaluatie wordt het vistuig in kwestie niet meer aangemerkt als geldig voor gebruik in de in lid 2 van dit artikel genoemde gebieden;

c) bij vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van minstens 100 mm (TR1), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:

   i) belly trawls met een maaswijdte van de buik van ten minste 600 mm;

   ii) horizontale vislijn (0,6 m);

   iii) horizontale zeeflap met een wijdmazig ontsnappingspaneel;

d) bij vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van minstens 70 mm in ICES-sector 4a en minstens 90 mm in ICES-sector 3a en minder dan 100 mm (TR2), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:

   i) een horizontaal sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;

   ii) een seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;

   iii) een sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;

e) op de vissersvaartuigen is een nationaal kabeljauwvermijdingsplan van toepassing om door middel van ruimtelijke of technische maatregelen of een combinatie daarvan kabeljauwvangsten in stand te houden in lijn met de visserijsterfte die overeenkomt met de op basis van wetenschappelijk advies vastgestelde vangstmogelijkheden; dergelijke plannen worden uiterlijk twee maanden na de invoering ervan beoordeeld, in het geval van de lidstaten door het WTECV en in het geval van een derde land door de betrokken nationale wetenschappelijke instantie, en waar nodig geacht, verder herzien indien de doelstelling van het nationale kabeljauwvermijdingsplan volgens die beoordelingen niet wordt gehaald.

4. De lidstaten intensiveren de monitoring, de controle en het toezicht ten aanzien van de in lid 2 bedoelde vissersvaartuigen, teneinde de naleving van de in lid 3 vastgestelde voorwaarden te waarborgen.

5. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.]

[Artikel 17
Technische maatregelen voor de Keltische Zee, de Ierse Zee en het gebied ten westen van Schotland

1. Voor vissersvaartuigen die met bodemtrawls en zegens vissen in de ICES-sectoren 7f, 7g, het deel van 7h ten noorden van 49°30' NB en het deel van 7j ten noorden van 49°30' NB en ten oosten van 11° WL, geldt het volgende:

   a) vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls of zegens, gebruiken vistuig met een van de volgende maaswijdten:

      i) een kuil met een maaswijdte van 110 mm en een paneel met vierkante mazen van 120 mm;

      ii) een T-90-kuil met een maaswijdte van 100 mm;

      iii) een kuil met een maaswijdte van 120 mm;

      iv) een maaswijdte van 100 mm met een paneel met vierkante mazen van 160 mm;

   b) voorts gebruiken vissersvaartuigen die met bodemtrawls vissen en waarvan de vangsten, gewogen vóór teruggooi, voor minstens 20 % uit schelvis bestaan, vistuig met een minimumafstand van één meter tussen de vislijn en de grondpees.

      De lidstaten kunnen vissersvaartuigen die met bodemtrawls vissen en waarvan de vangsten, gewogen vóór teruggooi, voor minder dan 1,5 % uit kabeljauw bestaan, vrijstellen van de toepassing van dit punt, op voorwaarde dat die vaartuigen de aanwezigheid van waarnemers op zee geleidelijk opvoeren tot er minstens bij 20 % van al hun visreizen een waarnemer aanwezig is;

   c) vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens vissen en waarvan de vangsten voor meer dan 30 % uit langoustines bestaan, gebruiken een van de volgende vistuigen:

      i) een paneel met vierkante mazen van 300 mm; vaartuigen met een lengte over alles van minder dan 12 meter mogen een paneel met vierkante mazen van 200 mm gebruiken;

      ii) een seltra-paneel;

      iii) een sorteerrooster met een afstand tussen de staven van 35 mm of een soortgelijke selectiviteitsvoorziening;

      iv) een kuil met een maaswijdte van 100 mm en een paneel met vierkante mazen van 100 mm;

      v) een dubbele kuil waarbij de bovenste kuil uit T90-mazen van ten minste 100 mm bestaat en uitgerust is met een scheidingspaneel met een maximale maaswijdte van 300 mm;

   d) vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens vissen en waarvan de vangsten voor meer dan 55 % uit wijting bestaan of voor meer dan 55 % uit

een combinatie van zeeduivel, heek en schartong, gebruiken een van de volgende vistuigen:

i) een kuil met een maaswijdte van 100 mm en een paneel met vierkante mazen van 100 mm;

ii) een T-90-kuil en -tunnel met een maaswijdte van 100 mm.

2. Voor vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens op langoustine (*Nephrops norvegicus*) vissen in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 6a en 5b ten oosten van 12° WL (het gebied ten westen van Schotland), geldt het volgende:

a) de vissersvaartuigen gebruiken een paneel met vierkante mazen (ongewijzigde positionering) van ten minste 300 mm als zij gebruikmaken van vistuig met een maaswijdte in de kuil van minder dan 100 mm; voor vaartuigen met een lengte over alles van minder dan 12 meter en/of met een motorvermogen van hoogstens 200 kW mag de lengte van het paneel in totaal 2 m en de maaswijdte in het paneel 200 mm bedragen;

b) vissersvaartuigen waarvan de vangsten voor meer dan 30 % uit langoustine bestaan, gebruiken een paneel met vierkante mazen (ongewijzigde positionering) van ten minste 160 mm als zij gebruikmaken van vistuig met een maaswijdte in de kuil van 100-119 mm.

3. Voor vissersvaartuigen die met bodemtrawls of zegens vissen in ICES-sector 7a (Ierse Zee), geldt het volgende:

a) vissersvaartuigen die vissen met bodemtrawls of zegens met een maaswijdte in de kuil van minstens 70 mm en niet meer dan 100 mm en waarvan de vangsten voor meer dan 30 % uit langoustine bestaan, gebruiken een van de volgende vistuigen:

i) een paneel met vierkante mazen van 300 mm; vissersvaartuigen met een lengte over alles van minder dan 12 meter mogen een paneel met vierkante mazen van 200 mm gebruiken;

ii) een seltra-paneel;

iii) een sorteerrooster met een afstand tussen de staven van 35 mm;

iv) een Cefas-Netgrid;

v) een flipflaptrawl;

b) vissersvaartuigen met een lengte over alles van 12 meter of meer die bodemtrawls of zegens gebruiken en waarvan de vangsten voor meer dan 10 % uit schelvis, kabeljauw en roggen bestaan, gebruiken een kuil met een maaswijdte van 120 mm.

4. Overeenkomstig artikel 27, lid 2, van Verordening (EU) 2019/1241 worden de vangstpercentages in de leden 1 en 2 van dit artikel berekend als het aandeel, in levend gewicht, van de totale hoeveelheid biologische rijkdommen van de zee die na elke visreis wordt aangeland overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

5. Vissersvaartuigen mogen niet vissen met bodemtrawls en zegens in de volgende zones:

a) de ICES-sectoren 7f tot en met 7k;

b) het gebied ten westen van 5° WL in ICES-sector 7e, en

c) de ICES-sectoren 7b en 7c.

Dit verbod geldt niet voor vissersvaartuigen ingeval:

i) zij een kuil met een maaswijdte van ten minste 100 mm gebruiken, of

ii) hun bijvangsten van kabeljauw niet meer bedragen dan 1,5 %, zoals beoordeeld door het WTECV, wanneer zij vissen buiten de in lid 1 bedoelde gebieden.]

[Artikel 18
Technische maatregelen voor zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8

1. Voor vangsten van zeebrasem (*Pagellus bogaraveo*) in de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8 geldt een minimuminstandhoudingsreferentiegrootte van 36 cm.

2. Voor recreatieve vangsten van zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6 en 7 geldt een minimuminstandhoudingsreferentiegrootte van 40 cm.

3. Van 1 januari tot en met 30 juni 2025 is alle visserij op rode zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6, 7 en 8 verboden voor vissersvaartuigen die de Franse vlag voeren.

4. Van 1 februari tot en met 30 september 2025 is de visserij met grondbeugen (LLS) en bodemtrawls (OTB) verboden in het westelijke gebied van de Cantabrische Zee tegenover Asturië en Galicië.

5. De recreatievisserij op zeebrasem is verboden in de volgende geografische gebieden: gebied RF 1 (Cariño/Celeiro), gebied RF 2 (Ribadeo), gebied RF 3 (Navia), gebied RF 4 (Ensenada Canero), gebied RF 5 (Ensenada de Cabrera/Ría San Martín de la Arena), gebied RF 6 (Ría de Treto), gebied RF 7 (Bilbao/Plentzia) en gebied RF 8 (Bermeo/Mundaka).]

[Artikel 19
Herstelmaatregelen voor kabeljauw in het Kattegat

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het Kattegat vissen met bodemtrawls[71] met een minimummaaswijdte van 70 mm, gebruiken een van de volgende soorten selectief vistuig:

   a) een sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;

   b) een sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;

   c) een seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;

   d) een gereglementeerd zeer selectief vistuig met technische kenmerken die er blijkens een door het WTECV geëvalueerde wetenschappelijke studie voor zorgen dat minder dan 1,5 % van de vangsten uit kabeljauw bestaat, mits het gaat om vissersvaartuigen die uitsluitend dergelijk vistuig aan boord hebben.

2. Als vissersvaartuigen van de Unie aan een project van een lidstaat deelnemen en over functionerende apparatuur voor volledig gedocumenteerde visserijen beschikken, mogen zij gebruikmaken van vistuig overeenkomstig deel B van bijlage

[71] Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX en PTB.

V bij Verordening (EU) 2019/1241. De lidstaat in kwestie zendt de Commissie uiterlijk op 31 maart 2025 de lijst van dergelijke vaartuigen toe.

3. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.]

Artikel 20
Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen de volgende soorten niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:

   a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en ICES-sector 7d; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;

   b) roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6;

   c) zandtijgerhaai (*Carcharias taurus*) in alle andere wateren dan de Middellandse Zee;

   d) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 5; en de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 9 en 10;

   e) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;

   f) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; de wateren van het Verenigd Koninkrijk en internationale wateren van ICES-deelgebied 5; de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 12 en 14;

   g) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren;

   h) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;

   i) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 6; en de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 10;

   j) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren;

   k) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de Middellandse Zee, en

   l) de in bijlage IA, deel D, vermelde diepzeesoorten in de wateren van de Unie, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en de internationale wateren van de ICES-gebieden: 1; 2, met uitzondering van de wateren van het Verenigd Koninkrijk van sector 2a; 5 tot en met 10; 12 en 14, en de Cecaf-gebieden

34.1.1, 34.1.2 en 34.2; voorts in de wateren van de Unie en van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 4, indien dat in die bijlage is gespecificeerd.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 21
Toezending van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over aanlandingen en de visserijinspanning aan de Commissie doen toekomen, gebruiken daarvoor de in bijlage I bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II
Vismachtigingen in wateren van derde landen

Artikel 22
Vismachtigingen

1. De maximumaantallen vismachtigingen voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van derde landen, indien van toepassing, zijn vermeld in deel A van bijlage V.

2. Indien een lidstaat overeenkomstig artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, na kennisgeving aan de Commissie, quota voor de in deel A van bijlage V bij deze verordening genoemde visserijgebieden aan een andere lidstaat overdraagt, gaat die overdracht in voorkomend geval vergezeld van een passende overdracht van vismachtigingen. Het in deel A van bijlage V bij deze verordening vermelde totale aantal machtigingen per visserijgebied mag niet worden overschreden. De overdragende lidstaat meldt die overdracht van vismachtigingen aan de Commissie wanneer hij de Commissie in kennis stelt van de quotaoverdracht.

Hoofdstuk III
Vangstmogelijkheden die worden beheerd door regionale organisaties voor visserijbeheer

AFDELING 1
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 23
Overdrachten en uitwisselingen van quota

1. Wanneer quotaoverdrachten of -uitwisselingen tussen verdrag- of overeenkomstsluitende partijen bij een regionale organisatie voor visserijbeheer (ROVB) op grond van de voorschriften van die ROVB zijn toegestaan, kan een lidstaat (de betrokken lidstaat) met een verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij die ROVB besprekingen beginnen en aangeven volgens welke contouren een geplande overdracht of uitwisseling van quota kan plaatsvinden, naargelang het geval. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van die contouren.

2. Na ontvangst van de kennisgeving overeenkomstig lid 1 kan de Commissie de contouren van de geplande quotaoverdracht of -uitwisseling bekrachtigen. Indien de Commissie de contouren bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door de quotaoverdracht of -uitwisseling. Zij brengt de overdracht of uitwisseling ter kennis van het secretariaat van de ROVB overeenkomstig de voorschriften van die ROVB.

3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van iedere overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.

4. De vangstmogelijkheden die de betrokken lidstaat in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota heeft ontvangen of overgedragen, worden beschouwd als quota die toegevoegd zijn aan of in mindering gebracht zijn op zijn toewijzing vanaf het moment waarop de overdracht of uitwisseling van kracht is op grond van de overeenkomst met de betrokken verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij de ROVB dan wel, naargelang het geval, overeenkomstig de voorschriften van de betrokken ROVB. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mogen dergelijke overdrachten en uitwisselingen geen invloed hebben op de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten.

[De afdelingen 2 tot en met 4 en de afdelingen 8 en 9 van deze verordening zullen worden bijgewerkt na de jaarvergaderingen van de ROVB's.]

[AFDELING 2
NEAFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 24
Roodbaars in de Irminger Zee

1. Alle visserijactiviteiten zijn verboden in het gebied dat wordt begrensd door de volgende coördinaten gemeten volgens het WGS84-systeem:

Breedtegraad	Lengtegraad
63°00' NB	30°00' WL
61°30' NB	27°35' WL
60°45' NB	28°45' WL
62°00' NB	31°35' WL
63°00' NB	30°00' WL

2. Het is vissersvaartuigen verboden om diepzeeroodbaars (*Sebastes mentella*) (zowel het ondiep pelagisch als het diep pelagisch bestand) uit de Irminger Zee en de aangrenzende wateren (de ICES-deelgebieden 5, 12 en 14 en de NAFO-deelgebieden 1 en 2) te bevissen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen in havens van de Unie; voor vissersvaartuigen van de Unie geldt dit ook voor havens van derde landen.

3. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden deel te nemen aan overladingen van de in lid 2 bedoelde bestanden.

4. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden de brandstof bij te vullen van of ondersteunende diensten aan te bieden aan vissersvaartuigen die vangsten van de in lid 2 bedoelde bestanden aan boord hebben.]

[AFDELING 3
ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 25
Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit

1. Het aantal met aas werkende of met de sleeplijn vissende vaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 1.

2. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het kader van de ambachtelijke kustvisserij in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 2.

3. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 3.

4. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee op blauwvintonijn mag vissen, deze aan boord mag houden en mag overladen, vervoeren of aanlanden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 4.

5. Het aantal tonnara's dat wordt gebruikt voor de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 5.

6. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op Noord-Atlantische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) als doelsoort mag vissen overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) 2017/2107[72], wordt beperkt overeenkomstig punt 7 van bijlage VI bij deze verordening.

7. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van ten minste 20 meter dat vist op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) in het Iccat-verdragsgebied, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 8.

Artikel 26
Recreatievisserij

Indien van toepassing kennen de lidstaten een specifiek aandeel van de hun in bijlage ID toegekende quota toe aan de recreatievisserij.

---

[72] Verordening (EU) 2017/2107 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2017 tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) geldende beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1936/2001, (EG) nr. 1984/2003 en (EG) nr. 520/2007 van de Raad (PB L 315 van 30.11.2017, blz. 1).

Artikel 27
Haaien

In aanvulling op de verbodsbepalingen van de artikelen 32 tot en met 36 van Verordening (EU) 2017/2107 is het ook verboden gericht te vissen op voshaaisoorten van het geslacht *Alopias*.

Artikel 28
FAD's voor tropische tonijn

1. Van 1 januari 2025 tot en met 12 maart 2025 mogen in het Iccat-verdragsgebied geen FAD's worden gebruikt.

2. Van 17 december 2024 tot en met 31 december 2024 zorgen de lidstaten ervoor dat hun vissersvaartuigen geen FAD's uitzetten.]

[AFDELING 4
CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 29
Kennisgevingen betreffende verkennende visserij op ijsheek voor het visseizoen 2025-2026

1. In de periode van 1 december 2025 tot en met 30 november 2026 mogen de lidstaten deelnemen aan, of hun vissersvaartuigen machtigen om deel te nemen aan, verkennende visserij met de beug op ijsheek (*Dissostichus* spp.) in de FAO-deelgebieden 48.6, 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie overeenkomstig artikel 7, leden 2 tot en met 7, van Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad[73].

2. In afwijking van de in artikel 7, leden 5 en 6, van Verordening (EG) nr. 601/2004 vastgestelde termijnen stellen de lidstaten die voornemens zijn dit te doen, het CCAMLR-secretariaat daarvan uiterlijk op 1 juni 2025 in kennis.

Artikel 30
Visserij op ijsheek in het visseizoen 2024-2025

1. Naast de bijzondere vereisten met betrekking tot de verkennende visserij die zijn vastgesteld in artikel 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004, geldt dat de visserij op ijsheek in de periode van 1 december 2024 tot en met 30 november 2025 beperkt is tot de in bijlage VII, tabel A, vermelde lidstaten, deelgebieden en aantallen vissersvaartuigen, en dat de in tabel B van die bijlage vermelde TAC's en bijvangstbeperkingen hierbij van toepassing zijn.

2. Gerichte visserij op haaiensoorten voor andere doeleinden dan wetenschappelijk onderzoek is verboden. Bijvangsten van haaien, met name jonge exemplaren en drachtige vrouwtjes, die incidenteel zijn gevangen in de visserij op ijsheek, worden levend vrijgelaten.

---

73 Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen voor de visserij in het verdragsgebied van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 3943/90, (EG) nr. 66/98 en (EG) nr. 1721/1999 (PB L 97 van 1.4.2004, blz. 16).

3. Indien van toepassing wordt de visserij op ijsheek in een kleine onderzoekseenheid (small-scale research unit, “SSRU”) stopgezet wanneer de gerapporteerde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het visseizoen voor de visserij wordt gesloten.

4. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om een overconcentratie van de vangst en de visserijinspanning te voorkomen. In de FAO-deelgebieden 48.6, 88.1 en 88.2 is het echter verboden om te vissen in wateren van minder dan 550 m diepte.

Artikel 31
Visserij op Antarctisch krill in het visseizoen 2025-2026

1. Met het oog op de toepassing van artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004 stellen de lidstaten die voornemens zijn om in de periode van 1 december 2025 tot en met 30 november 2026 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) te vissen, de Commissie uiterlijk op 1 mei 2025 daarvan in kennis aan de hand van het formulier in deel B van het aanhangsel van bijlage VII.

2. In afwijking van de in artikel 7, leden 5 en 6, van Verordening (EG) nr. 601/2004 vastgestelde termijnen dient de Commissie, op basis van de door de lidstaten verstrekte gegevens, de kennisgevingen uiterlijk op 30 mei 2025 in bij het CCAMLR-secretariaat.

3. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving bevat voor elk vissersvaartuig dat gemachtigd is om aan de krillvisserij deel te nemen, de informatie die vereist is op grond van artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 601/2004.

4. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op krill te vissen, geeft alleen kennis van zijn voornemen daartoe voor gemachtigde vissersvaartuigen die ten tijde van de kennisgeving:

   a) zijn vlag voeren, of

   b) de vlag van een ander CCAMLR-lid voeren en naar verwachting ten tijde van de visserijactiviteit de vlag van die lidstaat zullen voeren.

5. Wanneer een gemachtigd vissersvaartuig dat overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 bij het secretariaat van de CCAMLR is gemeld, om legitieme operationele redenen of wegens overmacht niet aan een krillvisserij kan deelnemen, mag de betrokken lidstaat toestaan dat het wordt vervangen door een ander vissersvaartuig. De betrokken lidstaat brengt in dat geval het CCAMLR-secretariaat, met de Commissie in kopie, onverwijld op de hoogte en verstrekt daarbij:

   a) alle bijzonderheden over het vervangende vissersvaartuig (of de vervangende vissersvaartuigen), inclusief de informatie die vereist is op grond van artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 601/2004; en

   b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsmede alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.]

AFDELING 5
IOTC-BEVOEGDHEIDSGEBIED

Artikel 32

Beperking van de vangstcapaciteit van vaartuigen die in het IOTC-bevoegdheidsgebied vissen

1. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op tropische tonijn mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vastgesteld in bijlage VIII, punt 1.

2. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in bijlage VIII, punt 2.

3. De lidstaten kunnen vissersvaartuigen die zijn toegewezen aan een van de in de leden 1 en 2 genoemde visserijen, toewijzen aan de andere visserij, mits zij de Commissie kunnen aantonen dat deze wijziging niet tot een stijging van de visserijinspanning voor de visbestanden in kwestie leidt.

4. Wanneer een overdracht van capaciteit naar de vloot van een lidstaat wordt voorgesteld, zorgt die lidstaat ervoor dat de over te dragen vissersvaartuigen voorkomen in het register van gemachtigde vaartuigen van de IOTC of in het vaartuigregister van andere ROVB's die tonijnvisserij beheren. Vissersvaartuigen die voorkomen op een ROVB-lijst van vaartuigen die illegale, ongemelde en ongereglementeerde (IOO) visserijactiviteiten verrichten, mogen niet worden overgedragen.

5. De lidstaten mogen hun vangstcapaciteit alleen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima verhogen als zij binnen de grenzen van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen blijven.

Artikel 33

Niet-verankerde FAD's en bevoorradingsvaartuigen

1. Niet-verankerde FAD's worden uitgerust met instrumentboeien. Het gebruik van andere boeien, zoals radioboeien, is verboden.

2. Een ringzegenvaartuig mag op geen enkel ogenblik meer dan driehonderd operationele boeien volgen.

3. Per ringzegenvaartuig mogen jaarlijks niet meer dan vijfhonderd instrumentboeien worden aangeschaft. Geen enkel ringzegenvaartuig heeft op enig moment meer dan vijfhonderd instrumentboeien (in voorraad of operationeel).

4. Ten hoogste drie bevoorradingsvaartuigen mogen ondersteuning bieden aan ten minste tien ringzegenvaartuigen, die alle de vlag van een lidstaat voeren. Dit lid is niet van toepassing op lidstaten met slechts één bevoorradingsvaartuig.

5. Een enkel ringzegenvaartuig wordt op geen enkel ogenblik ondersteund door meer dan één bevoorradingsvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert.

6. De Unie registreert geen nieuwe of aanvullende bevoorradingsvaartuigen in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen.

AFDELING 6
SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 34
Pelagische visserijen

1. Alleen lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 in het SPRFMO-verdragsgebied actief pelagische visserijactiviteiten hebben uitgeoefend, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage IH vermelde TAC's.

2. De in lid 1 bedoelde lidstaten kunnen de in bijlage IH vermelde vangstmogelijkheden alleen benutten indien zij uiterlijk op de vijftiende dag van de daaropvolgende maand de Commissie de onderstaande informatie toezenden met het oog op doorzending ervan door de Commissie naar het SPRFMO-secretariaat:

   a) een lijst van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken;

   b) de maandelijkse vangstaangiften.

[AFDELING 7
IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 35
Ringzegenvisserijen

1. Ringzegenvaartuigen mogen niet vissen op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*):

   a) hetzij van 29 juli 2025 00.00 uur tot 8 oktober 2025 24.00 uur, hetzij van 9 november 2025 00.00 uur tot 19 januari 2026 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:

      – de kustlijnen van het Amerikaanse continent langs de Stille Oceaan,

      – lengtegraad 150° WL,

      – breedtegraad 40° NB,

      – breedtegraad 40° ZB;

   b) van 9 oktober 2025 00.00 uur tot 8 november 2025 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:

      – lengtegraad 96° WL,

      – lengtegraad 110° WL,

      – breedtegraad 4° NB,

      – breedtegraad 3° ZB.

2. Voor elk van de in lid 1 bedoelde vissersvaartuigen dat de vlag van een lidstaat voert, deelt de betrokken vlaggenlidstaat de Commissie vóór 1 april 2025 mee welke van de in lid 1, punt a), genoemde sluitingsperioden het vissersvaartuig heeft gekozen.

3. Ringzegenvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn die zij vangen, aan boord en laden deze over of landen deze aan.

4. Lid 3 is niet van toepassing:

a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie;

b) indien er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende laadruimte is overgebleven voor alle bij die trek gevangen tonijn.

Artikel 36
Niet-verankerde FAD's

1. Een ringzegenvaartuig mag in het IATTC-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer dan vierhonderd FAD's actief inzetten. FAD's worden als actief beschouwd als ze op zee worden uitgezet, hun locatie beginnen door te geven en worden getraceerd door het vaartuig, de eigenaar of exploitant ervan. FAD's mogen uitsluitend aan boord van een ringzegenvaartuig worden geactiveerd.

2. In de 15 dagen vóór aanvang van de overeenkomstig artikel 35, lid 1, punt a), van deze verordening gekozen sluitingsperiode mogen ringzegenvaartuigen in het IATTC-verdragsgebied:

a) geen FAD's uitzetten;

b) en moeten zij het oorspronkelijk uitgezette aantal FAD's terughalen.

Artikel 37
Vangstbeperkingen voor grootoogtonijn in de beugvisserij

De totale jaarlijkse vangsten grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied door beugvisserijvaartuigen van elke lidstaat zijn vermeld in bijlage IL.

Artikel 38
Verbod op de visserij op oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden in het IATTC-verdragsgebied te vissen op oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) en delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen oceanische witpunthaaien aan boord te houden, over te laden, aan te landen, op te slaan, voor verkoop aan te bieden of te verkopen.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van oceanische witpunthaaien worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten door de exploitant van het vissersvaartuig.

3. De exploitanten van vissersvaartuigen registreren het aantal teruggezette exemplaren, met vermelding van de toestand (levend of dood) en delen deze informatie mee aan de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn. De lidstaten dienen die tijdens 2023 verzamelde informatie uiterlijk op 31 januari 2024 bij de Commissie in.]

[AFDELING 8
SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 39
Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Seafo-verdragsgebied is verboden:

a) spookkathaai (*Apristurus manis*);

b) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);

c) kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*);

d) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*);

e) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);

f) roggen (*Rajidae*);

g) fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*);

h) haaien van de Selachimorpha-superorde;

i) doornhaai (*Squalus acanthias*).]

[AFDELING 9
WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 40
Voorwaarden voor de visserij op grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en Zuid-Pacifische witte tonijn

1. De lidstaten zorgen ervoor dat niet meer dan 403 visdagen worden toegekend aan ringzegenvaartuigen die vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*) in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied van de volle zee tussen 20° NB en 20° ZB.

2. Vissersvaartuigen van de Unie mogen niet gericht vissen op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB.

3. Het maximumaantal ringzegenvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied van de volle zee tussen 20° NB en 20° ZB op tropische tonijn mag vissen, mag de in bijlage IX, tabel 2, vastgelegde maxima niet overschrijden.

Artikel 41
Beheer van de visserij met FAD's

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB mogen ringzegenvaartuigen, tendervaartuigen en andere vaartuigen die ondersteuning bieden aan ringzegenvaartuigen, van 1 juli 2025 00.00 uur tot 15 augustus 2025 24.00 uur geen FAD's uitzetten, er werkzaamheden aan verrichten of bij de FAD's netten uitzetten.

2. Naast het verbod van lid 1 is het in het WCPFC-verdragsgebied op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB verboden netten bij FAD's uit te zetten tijdens een extra maand, hetzij van 1 april 2025 00.00 uur tot 30 april 2025 24.00 uur, hetzij van 1 mei 2025 00.00 uur tot 31 mei 2025 24.00 uur, hetzij van 1 november 2025 00.00 uur tot 30 november 2025 24.00 uur, hetzij van 1 december 2025 00.00 uur tot 31 december 2025 24.00 uur.

3. De betrokken lidstaten bepalen gezamenlijk welke van de in lid 2 genoemde sluitingsperioden geldt voor de ringzegenvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 15 februari 2025 gezamenlijk in kennis van de gekozen sluitingsperiode. De Commissie stelt het secretariaat van de WCPFC vóór 1 maart 2025 in kennis van de door de betrokken lidstaten gekozen gezamenlijke sluitingsperiode.

4. Elke lidstaat zorgt ervoor dat geen enkel van zijn ringzegenvaartuigen op enig moment meer dan 350 FAD's met geactiveerde instrumentboeien uitzet op zee. Boeien mogen uitsluitend aan boord van een ringzegenvaartuig worden geactiveerd.

Artikel 42

Maximaal aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op zwaardvis mag vissen

Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, is vastgesteld in bijlage IX.

Artikel 43

Vangstbeperkingen voor zwaardvis in de beugvisserij ten zuiden van 20° ZB

De lidstaten zorgen ervoor dat vangsten van zwaardvis (*Xiphias gladius*) ten zuiden van 20° ZB door beugvisserijvaartuigen in 2025 niet groter zijn dan de in tabel 2 van bijlage IG vastgestelde limiet. Zij zorgen er ook voor dat de visserijinspanning voor zwaardvis daardoor niet verschuift naar het gebied ten noorden van 20° ZB.]

AFDELING 10
BERINGZEE

Artikel 44

Verbod op de visserij op Alaskapollak in de volle zee van de Beringzee

De visserij op Alaskapollak (*Gadus chalcogrammus*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

AFDELING 11
SIOFA-OVEREENKOMSTGEBIED

Artikel 45

Beperkingen op de bodemvisserij

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied vissen:

a) hun jaarlijkse bodemvisserijinspanning beperken tot het in bijlage X vastgestelde niveau;

b) niet aan bodemvisserij doen, behalve met demersale beuglijnen, en

c) niet vissen in de tussentijds beschermde gebieden Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What en Walter's Shoal, zoals omschreven in bijlage IK, behalve indien demersale beuglijnen worden gebruikt en mits tijdens de visserij in die gebieden te allen tijde een wetenschappelijk waarnemer aan boord is.

Artikel 46

Maatregelen voor de visserij op ijsheek

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied op ijsheken (*Dissostichus* spp.) vissen:

a) niet vissen op diepten van minder dan 500 meter;

b) te allen tijde ten minste één wetenschappelijk waarnemer aan boord hebben die ernaar streeft 25 % van de opgehaalde haken per lijn te observeren tijdens de hele duur van de visserijactiviteit, en

c) ijsheken merken en terugzetten naar rato van minstens vijf vissen per ton gevangen onverwerkte vis. Zodra dertig of meer ijsheken zijn gevangen, geldt voor gemerkte vrijlating een minimale-overlappingsstatistiek van ten minste 60 %.

Artikel 47
Verbod op de gerichte visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Siofa-overeenkomstgebied is verboden:

a) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*), behalve in het kader van de in bijlage IK vastgestelde toegestane bijvangst;

b) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calceus*);

c) ruwe doornhaai (*Centrophorus granulosus*);

d) zwarte haai (*Dalatias licha*);

e) *Bythaelurus bachi*;

f) *Chimaera buccanigella*;

g) *Chimaera didierae*;

h) *Chimaera willwatchi*;

i) langsnuitijshaai (*Centroselachus crepidater*);

j) langstekelijshaai (*Scymnodon macracanthus*);

k) fluweelijshaai (*Zameus squamulosus*);

l) *Etmopterus alphus*;

m) kleinbuikkathaai (*Apristurus indicus*);

n) smalsnuitdraakvis (*Harriotta raleighana*);

o) *Bythaelurus tenuicephalus*;

p) franjehaai (*Chlamydoselachus anguineus*);

q) grootoogzeskieuwshaai (*Hexanchus nakamurai*);

r) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);

s) Antarctische sluimerhaai (*Somniosus antarcticus*);

t) koboldhaai (*Mitsukurina owstoni*);

u) *Etmopterus viator*;

v) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);

w) schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*);

x) kleine zwelghaai (*Centrophorus uyato*);

y) kortstekeldoornhaai (*Squalus mitsukurii*);

z) *Deania quadrispinosa*;

za) pijlpuntsnavelhaai (*Deania profundorum*);

zb) *Bathyraja tunae*;

zc) peddelsnuitdraakvis (*Rhinochimaera africana*).

AFDELING 12
NPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 48
Visserij op Spaanse makreel

1. Voor vissersvaartuigen van de Unie die in het NPFC-verdragsgebied vissen, zenden de vlaggenlidstaten de Commissie uiterlijk op de volgende datums de volgende geaggregeerde gegevens toe:

   a) uiterlijk op de zevende dag van de daaropvolgende maand: de maandelijkse vangsten in het kader van de vangstbeperkingen voor Spaanse makreel (*Scomber japonicus*) die voor alle verdragsluitende partijen bij de NPFC voor respectievelijk trawlers en ringzegenvaartuigen in bijlage IM zijn vastgesteld, wanneer die vangstbeperkingen voor minder dan 60 % zijn benut, en

   b) uiterlijk op dinsdag van de daaropvolgende week: de wekelijkse vangsten van Spaanse makreel in het kader van die vangstbeperkingen wanneer die vangstbeperkingen voor meer dan 60 % maar minder dan 95 % zijn benut.

   De Commissie compileert die informatie en zendt ze onverwijld door aan de uitvoerend secretaris van de NPFC.

2. Binnen twee dagen na de datum van afgifte van de kennisgevingen van de uitvoerend secretaris van de NPFC dat die vangstbeperkingen voor 95 % zijn gebruikt, sluit de Commissie de visserijen in het kader van die vangstbeperkingen.

3. De Commissie compileert de gegevens over jaarlijkse vangsten van Spaanse makreel in het NPFC-verdragsgebied en zendt ze uiterlijk eind februari van het volgende jaar door aan de uitvoerend secretaris van de NPFC.

4. Dit artikel is van toepassing naast de rapportageverplichtingen inzake vangstmogelijkheden die zijn vastgesteld in artikel 33 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad.

Artikel 49
Bescherming van haaien in het NPFC-verdragsgebied

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het NPFC-verdragsgebied vissen, mogen in het NPFC-verdragsgebied geen haaien bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 bedoelde soort worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 50
Bescherming van anadrome vissen in het NPFC-verdragsgebied

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het NPFC-verdragsgebied vissen, mogen geen chumzalm (*Oncorhynchus keta*), cohozalm (*Oncorhynchus kisutch*), roze zalm (*Oncorhynchus gorbuscha*), rode zalm (*Oncorhynchus nerka*), chinookzalm

(*Oncorhynchus tshawytscha*), masouzalm (*Oncorhynchus masou*) en regenboogforel (*Oncorhynchus mykiss*) vangen, aan boord houden, overladen of aanlanden.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL III
VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN WATEREN VAN DE UNIE

Artikel 51
Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen of van de Faeröer voeren

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen of van de Faeröer voeren, kunnen door de Commissie worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen voor zover de in bijlage I vastgestelde TAC's in acht worden genomen en wordt voldaan aan de voorwaarden van de onderhavige verordening, van titel III van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld.

Artikel 52
Vissersvaartuigen die de vlag van het Verenigd Koninkrijk voeren en in het Verenigd Koninkrijk, het baljuwschap Guernsey, het baljuwschap Jersey of Isle of Man zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk

Vissersvaartuigen die de vlag van het Verenigd Koninkrijk voeren, in het Verenigd Koninkrijk, het baljuwschap Guernsey, het baljuwschap Jersey of Isle of Man zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk, kunnen door de Commissie worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen voor zover de in bijlage I vastgestelde TAC's in acht worden genomen en wordt voldaan aan de voorwaarden van de onderhavige verordening, van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld.

Artikel 53
Quotaoverdrachten aan en quota-uitwisselingen met het Verenigd Koninkrijk

1. Elke overdracht of uitwisseling van quota tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk vindt plaats overeenkomstig dit artikel.

2. Een lidstaat die voornemens is quota over te dragen aan of uit te wisselen met het Verenigd Koninkrijk, kan met het Verenigd Koninkrijk de contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling bespreken. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van die contouren.

3. Indien de Commissie de door de betrokken lidstaat gemelde contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling als bedoeld in lid 2, bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door die quotaoverdracht of -uitwisseling. De Commissie stelt de lidstaten en het Verenigd Koninkrijk in kennis van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling.

4. Vangstmogelijkheden die in het kader van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling ontvangen zijn van of overgedragen zijn aan het Verenigd

Koninkrijk, worden vanaf het moment waarop van de quotaoverdracht of -uitwisseling overeenkomstig lid 3 is kennisgegeven, beschouwd als quota die zijn toegevoegd aan of in mindering zijn gebracht op de toewijzing van de betrokken lidstaat. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mogen dergelijke overdrachten en uitwisselingen geen invloed hebben op de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten.

Artikel 54
Vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren

Voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, gelden de voorwaarden van de onderhavige verordening, van titel III van Verordening (EU) 2017/2403 en van de gedelegeerde handelingen die de Commissie op basis van die verordening heeft vastgesteld.

Artikel 55
Vismachtigingen

Het maximale aantal vismachtigingen voor vissersvaartuigen van derde landen die in de wateren van de Unie actief zijn, is vastgesteld in deel B van bijlage V.

Artikel 56
Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangsten

De voorwaarden van artikel 7 van deze verordening zijn van toepassing op de vangsten en bijvangsten van vissersvaartuigen van derde landen die met een in artikel 55 van deze verordening bedoelde vismachtiging vissen.

[Artikel 57 van deze verordening zal worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en de derde landen.]

Artikel 57
Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van derde landen mogen de onderstaande soorten, wanneer deze in wateren van de Unie worden aangetroffen, niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:

   a) zandtijgerhaai (*Carcharias taurus*) in alle wateren van de Unie;

   b) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a en 7d; de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;

   c) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;

   d) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8;

   f) haringhaai *(Lamna nasus*) in alle wateren van de Unie;

   g) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;

h) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 en 10;

i) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de wateren van de Unie van de Middellandse Zee;

j) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren van de Unie, en

k) de in bijlage IA, deel D, vermelde diepzeesoorten in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 10 en de Cecaf-gebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2; voorts in de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4, indien dat in die bijlage is gespecificeerd.

2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL IV
SLOTBEPALINGEN

Artikel 58
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor de visserij en de aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 59
Overgangsbepalingen

De artikelen 9 tot en met 13, 15 tot en met 20, 24, 27, 38, 39, 44, 47, 48 en 57 van deze verordening blijven in 2026 van overeenkomstige toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2026.

Artikel 60
Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025.

Niettemin geldt het volgende:

a) artikel 12, lid 1, is van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025 of tot de datum waarop een overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) 2019/1241 vastgestelde gedelegeerde handeling tot wijziging van deel A van bijlage VII bij die verordening met betrekking tot de minimuminstandhoudingsreferentiegrootte voor witte koolvis in de ICES-deelgebieden 8, 9 en 10 en de wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1 van toepassing wordt, indien dat eerder is;

b) artikel 13, leden 1 tot en met 7, is van toepassing van 1 april 2025 tot en met 31 maart 2026;

c) de artikelen 17 en 18 zijn van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025 of tot de datum waarop overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) 2019/1241 vastgestelde gedelegeerde handelingen tot wijziging van de bijlagen VI en VII bij die verordening met betrekking tot de technische maatregelen voor de Keltische Zee, de Ierse Zee en het gebied ten westen van Schotland en de technische maatregelen voor zeebrasem in de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8 van toepassing worden, indien dat eerder is;

d) artikel 23 is van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 31 januari 2026;

e) artikel 28, lid 2, is van toepassing van 17 december 2024 tot en met 31 december 2024;

f) artikel 30 en bijlage VII zijn van toepassing van 1 december 2024 tot en met 30 november 2025;

g) artikel 35, lid 1, punt a), is van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 19 januari 2026;

h) afdeling 12 is niet langer van toepassing met ingang van de datum waarop een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de overeenkomstige maatregelen van toepassing wordt;

i) de bijlagen IA tot en met IJ, en IL zijn ook van toepassing in 2026, voor zover dat in die bijlagen is gespecificeerd;

j) bijlage IA, deel B, tabellen 116 tot en met 118, voetnoot 1, zijn van toepassing van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025 of tot de datum waarop een overeenkomstig artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vastgestelde gedelegeerde handeling met betrekking tot een afwijking van de aanlandingsverplichting voor doornhaai van toepassing wordt, indien dat eerder is;

l) bijlage IK is van toepassing van 1 december 2024 tot en met 30 november 2025, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;

m) de bijlagen IM en XI zijn van toepassing van 1 juni 2025 tot en met 31 mei 2026;

n) bijlage II is van toepassing van 1 februari 2025 tot en met 31 januari 2026;

o) de vangst- en inspanningsbeperkingen die bij deze verordening zijn vastgesteld voor 2025 en, waar zulks in deze verordening is gespecificeerd, ook voor 2026, blijven in 2026 en in voorkomend geval in 2027 van toepassing, uitsluitend met het oog op:

   i) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   ii) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

   iii) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden, en

   iv) verlagingen en verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter